ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2012 - Τεύχος 118

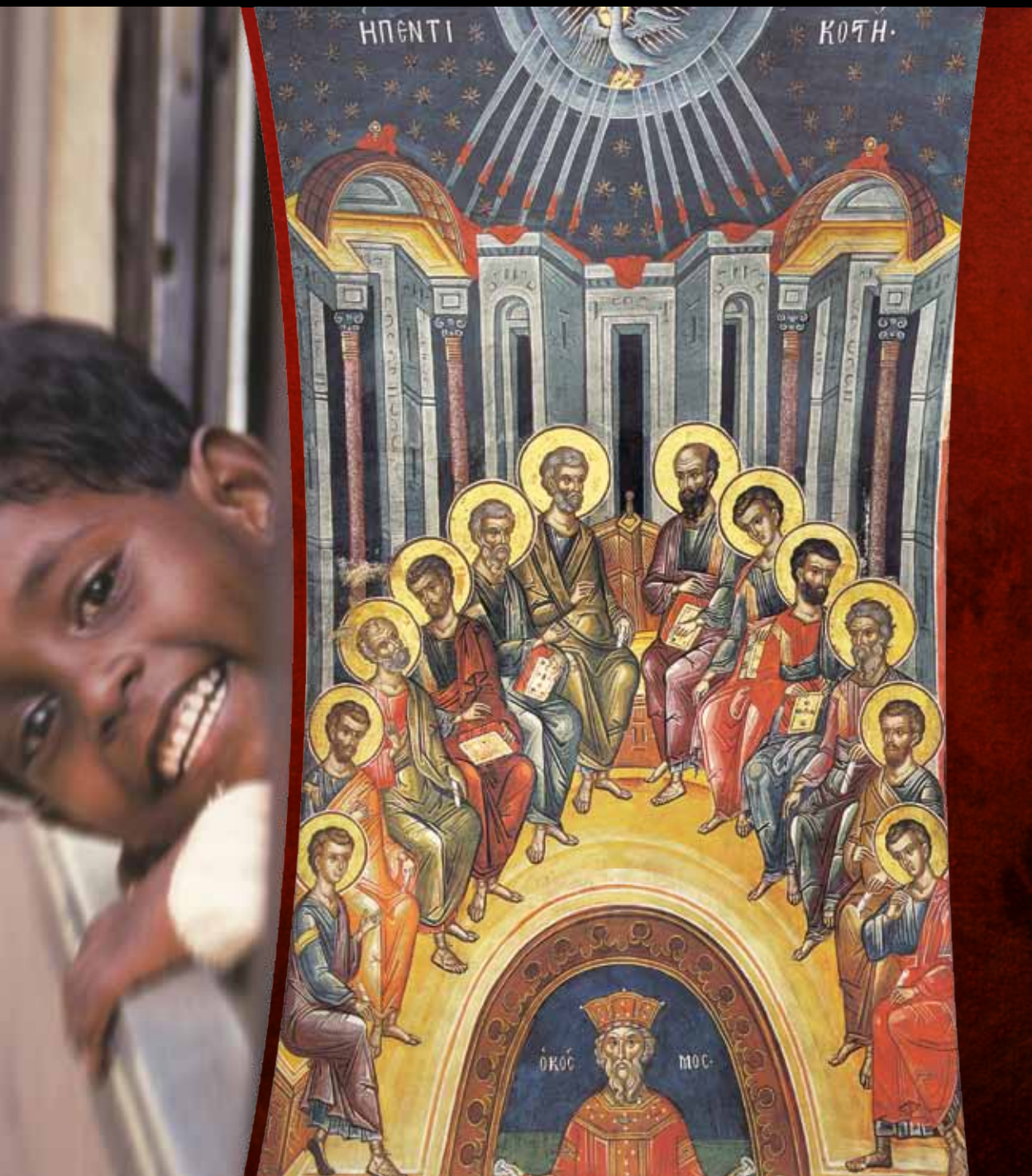

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

- **ΘΗΒΑ:** οδός **Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου**, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** οδός Ἡσιόδου 5
  (ἔναντι μικροῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Νικολάου), Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22856 & 80216
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ:** οδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** οδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Χαρίλαος Ἰωάννου, Ἀξιωματικός ἐ.α.
Γραμματεύς:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.α.
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανού, Οἰκονομολόγος
Μέλη:
Γεώργιος Μεθυμάκης,
συνταξιοῦχος Ταχυδρομικός,
Ἀργυρῶ Σώχου συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα,
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
καί στήν **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
με ἀριθμό: **86347601**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδόσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους τοῦ Ἐξωτερικοῦ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαίο περιοδικό, ιδιοκτησία του
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Οδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Επιτροπή Επιμέλειας Ύλης
Χαρίλαος Ιωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Αικατερίνη Παπακωνσταντίνου

Επιτροπή Επιμέλειας Έκδοσης
Χαρίλαος Ιωάννου, Μαρία Γεωργούλα
Μαρία Σταυριανού

Εκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υιοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ανδραβίδας 7, Χαμόμυλο Αχαρνών, 136 71
τηλ. 210 3410-436, www.lyhnia.gr

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Μήνυμα τοῦ Πνευματικοῦ πατρός τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Μητροπολίτου Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ

Εἶναι μεγάλη καί πανίερη ἡ Δεσποτική ἑορτή τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, ὅπως καί ἡ ἐπίσης μεγάλη καί πανευφρόσυνη ἑορτή τοῦ Ἁγίου Πάσχα.

Ὁ Θεῖος Λυτρωτής μας Ἰησοῦς Χριστός κατά τήν ἡμέρα τῆς Θείας Ἀναλήψεώς Του στούς οὐρανούς, ἀφοῦ ἐπί 40 ἡμέρες «παρέστησεν ἑαυτόν ζῶντα μετά τό παθεῖν αὐτόν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις», δηλ. παρουσιάζονταν ζωντανός, ἀναστημένος μετά ἀπό τά φρικτά πάθη του, μέ πολλές ἀποδείξεις τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως καί μιλοῦσε γιά τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, συνέστησε στούς ἁγίους Μαθητές Του νά μήν ἀπομακρύνωνται ἀπό τά Ἱεροσόλυμα, ἀλλά νά περιμένουν τήν ἐκπλήρωσι τῆς ὑποσχέσεως τοῦ οὐρανίου Πατέρα, πού ἔλεγε ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐβάπτισε στό νερό βάπτισμα μετανοίας, σεῖς, ὅμως, οἱ Μαθηταί καί Ἀπόστολοί μου θά βαπτισθῆτε μέσα στή Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετά ἀπό λίγες ἡμέρες.

Τούς διαβεβαίωσε ὁ Θεάνθρωπος Κύριος ὅτι θά λάβουν δύναμι Θεοῦ, ἀφοῦ τούς ἐπισκιάσῃ τό Πανάγιο Πνεῦμα καί θά γίνουν μάρτυρες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέσα στά Ἱεροσόλυμα καί σέ ὅλη τήν Ἰουδαία καί Σαμάρεια καί σέ ὅλα τά πέρατα τοῦ κόσμου.

Αὐτῆς τῆς θείας ὑποσχέσεως τήν ἐκπλήρωσι ἑορτάζουμε σήμερα, καθώς στό ὑπερῷο ἐκεῖνο τῆς Πεντηκοστῆς συνέβη τό ὑπερθαύμαστο γεγονός τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπί τούς Ἁγίους Μαθητάς καί Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ «ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν».

Στή συνέχεια, προσεγγίζοντας ὡρισμένους θεσπέσιους ὕμνους ἀπό τίς Καταβασίες τῆς Ἁγίας Πεντηκοστῆς, θά πάρωμε, μέ τή βοήθεια τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ, τό σωτήριο μήνυμα τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας καί ἑορτῆς.

«Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε».

Καί ἡ μετάφρασίς του:

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ συνέστησες στούς Μαθητές Σου νά καθίσουν καί νά μήν ἀπομακρυνθοῦν ἀπό τά Ἱεροσόλυμα, μέχρι πού νά ἐνδυθοῦν τήν θεία οὐράνια δύναμι. Καί τούς ὑποσχέθηκες ὅτι θά τούς ἀποστείλῃς σάν Ἐσένα ἄλλον Παράκλη-

τον (βοηθόν, ἐνισχυτήν καί παρηγορητήν), δηλαδή τό ἰδικόν σου καί τοῦ Οὐράνιου Πατέρα Σου Ἅγιο Πνεῦμα, μέ τήν δύναμι τοῦ ὁποίου θά στερεωθοῦν στήν πίστι καί τήν πνευματική ζωή.

«Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν, Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν καὶ κυηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη διότι τὰ σὰ προστάγματα».

Ὁ πραγματικός σκοπός τῆς χριστιανικῆς ζωῆς μας εἶναι ἡ ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό σημαίνει μέ ἁπλᾶ λόγια :

Κύριε, τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού εἶναι πνεῦμα σωτηρίας, τό ὁποῖο ἔλαβαν οἱ ἅγιοι Προφῆτες ἔχοντας τόν ἅγιο φόβο σου καί κυοφορήθηκε πάνω στή γῆ, κτίζει καθαρές Ἀποστολικές καρδιές καί μέσα στίς καρδιές τῶν πιστῶν ἐνθρονίζεται. Καί τοῦτο γιατί τά δικά σου θεῖα προστάγματα εἶναι ὅλο φῶς καί εἰρήνη.

Καί δύο ἀκόμη ὕμνους (ἀπό τίς ἰαμβικές καταβασίες) :

«Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις».

Καί ἡ μετάφρασίς του :

Ὦ φωτεινά καί φωτόμορφα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας δεχθῆτε τήν δροσιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἔχει πύρινη πνοή, ὡς κάθαρσι πού καθαρίζει καί ἀπαλλάσσει ἀπό ὅλες τίς ἁμαρτίες. Γιατί τώρα ἀπό τήν Σιών, τά Ἱεροσόλυμα, ἔχει βγῆ ἕνας νέος νόμος, ὁ νόμος τῆς χάριτος, πού εἶναι ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἔχει τήν μορφή τῶν πυρίνων γλωσσῶν.

Καί ἕναν ἀκόμη ὕμνο ἰαμβικό :

«Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριὰς μόνη,
Ἰσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ».

Καί ἡ μετάφρασίς του :

Τό μέλος τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀκούσθηκε στή Βαβυλῶνα μέ συμφωνία (μελῳδικά καί συντονισμένα) γιά νά ἀποδώσουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τόν σεβασμό καί τήν τιμή τους στό ἄψυχο χρυσό ἄγαλμα τοῦ βασιλιᾶ Ναβουχοδονόσορα. Ὅμως, ἡ ὁλοφώτεινη χάρις τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος μᾶς παρακινεῖ νά κραυγάσωμε μέ βαθύ σεβασμό. Ὦ Ἁγία Τριάς, ἡ μόνη τρισυπόστατη θεότητά μας, πού εἶσαι ἰσοδύναμη καί δέν ἔχεις ἀρχή, ἄς εἶσαι εὐλογημένη καί ἄς εἶναι τρισδοξασμένο τό Πανάγιο Ὄνομά Σου.

Στά παραπάνω νά προσθέσωμε ὡρισμένα ἐπίλεκτα ἀποσπάσματα ἀπό τήν Ἁγιοπνευματική διδασκαλία τοῦ Ὁσίου Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ καί μέ τίς θεοφώτιστες σκέψεις τοῦ Ὁσίου νά κατακλείσωμε τό παρόν.

Σκοπός τῆς χριστιανικῆς ζωῆς ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ προσευχή, ἡ νηστεία, ἡ ἀγρυπνία καί κάθε χριστιανική ἄσκηση, ὅσο καλή καί νά εἶναι ἀπό μόνη της, δέν ἀποτελεῖ σκοπό τῆς χριστιανικῆς ζωῆς μας, ἄν καί ὑπηρετεῖ σάν ἕνα ἀπαραίτητο μέσο γιά νά φθάσει κανείς σ' αὐτόν τόν σκοπό. Ὁ πραγματικός σκοπός τῆς χριστιανικῆς ζωῆς μας εἶναι ἡ ἀπόκτη-

Μόνο οἱ καλές πράξεις πού γίνονται γιά τό Χριστό μᾶς φέρνουν τούς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Ὅσο γιά τίς νηστεῖες, τίς ἀγρυπνίες, τίς προσευχές καί τήν ἐλεημοσύνη καί κάθε καλή πράξη πού γίνεται γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ, εἶναι μόνο μέσα γιά τήν ἀπόκτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά σημείωσε, γιέ μου, μόνο οἱ καλές πράξεις πού γίνονται γιά τό Χριστό μᾶς φέρνουν τούς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁτιδήποτε δέν γίνεται γιά τό Χριστό, ἀκόμα κι ἄν εἶναι καλό, δέν φέρνει οὔτε ἀνταμοιβή στή μέλλουσα ζωή οὔτε τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ σ' αὐτή τή ζωή. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός εἶπε : «Ὁ μή συνάγων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει» (Λουκ. ια', 23).

Περισσότερο ὅμως ἀπ' ὅλα μᾶς τήν παρέχει ἡ προσευχή, γιατί ἡ προσευχή εἶναι πάντα σάν ἕνα ὄργανο στά χέρια μας γιά τήν ἀπόκτηση τῆς χάρης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Γιά παράδειγμα, θά ἤθελες νά πᾶς στήν ἐκκλησία, ἀλλά δέν ὑπάρχει ἐκκλησία ἤ ἡ Ἀκολουθία ἔχει τελειώσει. Θά ἤθελες νά δώσεις ἐλεημοσύνη σ' ἕνα ζητιάνο, ἀλλά δέν ὑπάρχει ζητιάνος ἤ δέν ἔχεις τίποτα νά δώσεις. Θά ἤθελες νά διατηρήσεις τήν παρθενία σου καί νά παραμείνεις ἄγαμος, ἀλλά δέν ἔχεις τή δύναμη νά τό κάνεις λόγῳ τῆς ἰδιοσυγκρασίας σου ἤ τῆς βιαιότητας τῶν τεχνασμάτων τοῦ ἐχθροῦ, στά ὁποῖα δέν μπορεῖς νά ἀντισταθεῖς, ἐπειδή ἔχεις ἀνθρώπινες ἀδυναμίες. Θά ἤθελες νά κάνεις κάποια ἄλλη καλή πράξη γιά τόν Χριστό, ἀλλά δέν ἔχεις τή δύναμη ἤ σοῦ λείπει ἡ εὐκαιρία. Αὐτά ὁπωσδήποτε δέν ἐφαρμόζονται στήν προσευχή. Ἡ προσευχή εἶναι πάντα δυνατή στόν κάθε ἄνθρωπο, πλούσιο ἤ φτωχό, εὐγενή ἤ ταπεινό, δυνατό ἤ ἀδύνατο, δίκαιο ἤ ἁμαρτωλό.

Περισσότερο ὅμως ἀπ' ὅλα μᾶς τήν παρέχει ἡ προσευχή, γιατί ἡ προσευχή εἶναι πάντα σάν ἕνα ὄργανο στά χέρια μας γιά τήν ἀπόκτηση τῆς χάρης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καλλιέργεια ὅλων τῶν ἀρετῶν - Ἰδιαίτερα ἐπιμέλεια τῶν ὠφελιμωτέρων διά τόν καθένα. Μπορεῖς νά ἀποκτήσεις τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί μέ τήν ἄσκηση ὅλων τῶν ἄλλων ἀρετῶν πού γίνονται γιά τόν Χριστό. Ἄσκησε τίς ἀρετές αὐτές πνευματικά. Ἐπιμελήσου αὐτές πού σοῦ δίνουν μεγαλύτερη ὠφέλεια. Συγκέντρωσε κεφάλαιο ἀπό τήν ἀνεξάντλητη χάρη τοῦ Θεοῦ, κατάθεσέ το στό αἰώνιο ταμιευτήριο τοῦ Θεοῦ πού θά σοῦ φέρει ἄϋλο τόκο, ὄχι τέσσερα ἤ ἕξι τά ἑκατό, ἀλλά ἑκατό τά ἑκατό γιά κάθε πνευματικό ρούβλι καί ἀκόμα ἀπεριόριστα περισσότερο ἀπ' αὐτό. Γιά παράδειγμα, ἄν ἡ προσευχή καί ἡ νήψη σοῦ παρέχει περισσότερο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, νήστευε. Ἄν ἡ ἐλεημοσύνη σοῦ δίνει περισσότερο, δίνε ἐλεημοσύνη. Ζύγιζε κάθε ἀρετή πού γίνεται γιά τό Χριστό μέ αὐτό τόν τρόπο.

Γιά παράδειγμα, ἄν ἡ προσευχή καί ἡ νήψη σοῦ παρέχει περισσότερο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, νήστευε. Ἄν ἡ ἐλεημοσύνη σοῦ δίνει περισσότερο, δίνε ἐλεημοσύνη.

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

Ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς

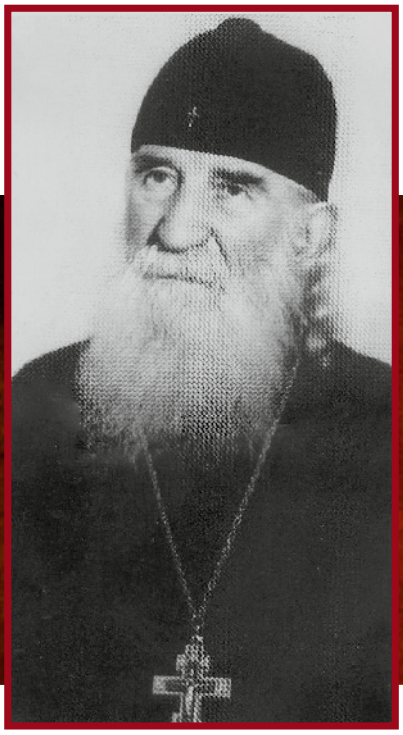

Μεγάλος Σύγχρονος Ἅγιος Ὑπέρμαχος τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως - Ὁμολογητής

Ἕνας ἀπό τούς ἁγίους τοῦ εἰκοστοῦ αἰώνα εἶναι ὁ ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς. Στίς 29 Ἀπριλίου 2010 ἀνακηρύχθηκε ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας ἡ ἁγιότης τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰουστίνου Πόποβιτς.

Γεννήθηκε στήν ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τό ἔτος 1894 καί ἐκοιμήθη τήν ἡμέρα τῶν γενεθλίων του στίς 25 Μαρτίου 1979, ἔτσι καί ἡ ἐπίγεια καί ἡ οὐράνια γέννησή του εἶναι Εὐαγγελισμός.

Φοίτησε στήν Ἐκκλησιαστική Σχολή τοῦ ἁγίου Σάββα στό Βελιγράδι. Ἀνάμεσα στούς δασκάλους του εἶχε καί τόν ἅγιο Νικόλαο Βελιμίροβιτς. Συνέχισε τίς σπουδές του στήν Ἁγία Πετρούπολη, στήν Ὀξφόρδη καί στή Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν, ἀπό τήν ὁποία ἀναγορεύτηκε διδάκτωρ τό ἔτος 1926.

Τό 1935 ἐκλέχτηκε ὑφηγητής καί ἀργότερα καθηγητής τῆς Δογματικῆς στή Θεολογική Σχολή Βελιγραδίου.

Συνέγραψε βίους Ἁγίων σε 12 τόμους, Δογματική, Ἑρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης καί πολλά ἄλλα βιβλία καί ἄρθρα.

Ἀπομακρύνθηκε ἀπό τό Πανεπιστήμιο, ὅταν τό 1945 ἐπεκράτησε στή Γιουγκοσλαβία τό κομμουνιστικό καθεστώς, καί παρέμεινε ὑπό ἐπιτήρηση στή Μονή Τσέλιε. Κινδύνευσε νά ἐκτελεστεῖ, ἀλλά σώθηκε μέ τήν ἐπέμβαση τοῦ τότε Πατριάρχη τῆς Σερβίας Γαβριήλ.

Κρυμμένος στά βάθη τῆς μαρτυρικῆς χώρας του, ἦταν ἡ συνείδηση τοῦ βασανισμένου αὐτοῦ λαοῦ, ἡ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, ἐκείνης πού δέν συμβιβάστηκε μέ τό ἀπρόσωπο καθεστώς.

Συγχρόνως ὅμως τόσο φανερός, τόσο δυνατός καί ἐλεύθερος. Ὑπερυψωμένος στό λαό του, στή χώρα του, πού δέν μπόρεσε νά τόν χωρέσει. Ξεπέρασε τά ὅρια τῆς Σερβίας καί ἁπλώθηκε στόν κόσμο ὁλόκληρο, σάν καθολικός Πατήρ καί Διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας, εὑρισκόμενος συνεχῶς στό σταυρό τοῦ μαρτυρίου του καί φέρων τά στίγματα τοῦ Χριστοῦ.

Λειτουργούσε καθημερινά καί κατηύθυνε πνευματικά τίς μοναχές καί τούς ἐπισκέπτες.

Κύριο χαρακτηριστικό του ἦταν ἡ μεγάλη ἀγάπη του γιά τό Χριστό, πού τόν ἔβλεπε σάν μοναδικό κριτήριο τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου. Πονοῦσε βαθειά γιά τήν τραγωδία τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ καί ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων πολιτισμῶν, πού εἶχαν σάν μέτρο ὄχι τόν Θεάνθρωπο, ἀλλά τόν πεπτωκότα ἄνθρωπο. Συνέλαβε ὁ π. Ἰουστίνος, αὐτός μόνος, τό πραγματικό καί μοναδικό πρόβλημα τοῦ Χριστοῦ, μέ τό ὁποῖο θά λύση ὅλα τά προβλήματα ὅλων τῶν κόσμων.

Ἀγαποῦσε τήν Ἑλλάδα καί ὅταν μιλοῦσε γιά τόν Ἑλληνισμό, ἔκλαιγε. Ἐφθανε στό σημεῖο νά λέη τόσα πολλά γιά μᾶς τούς Ἕλληνες, ὥστε νά ἀκούει ἀπό τά πνευματικά του τέκνα: **«Μά καλά, ἐμεῖς δέν ἔχουμε τίποτε καλό. Μόνο ὁ Ἑλληνισμός ἀξίζει;»** **Ἦταν ὁ μεγαλύτερος φιλέλληνας μέ τήν σωστή καί ἀπαθῆ ἔννοια τοῦ ὅρου. Γνώριζε, ἴσως ὅσο κανείς, τή μυστική σημασία πού ἔχει ὁ Ἑλληνισμός γιά τήν Ὀρθοδοξία, κάτι πού εἶναι ἄσχετο μέ τό σωβινισμό σύγχρονης Ὀρθόδοξης Θεολογίας ἀπό τίς ἐπιδράσεις τοῦ σχολαστικισμοῦ καί Ὀρθολογισμοῦ τῆς Δύσης καί τήν ἐπιστροφή στίς πηγές τῆς γνήσιας πατερικῆς Θεολογίας. Ἦταν σφόδρα ἀντιπαπικός καί ἀντιοικουμενιστής.**

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς καθορίστηκε νά ἑορτάζεται στις 14 Ἰουνίου. Ἀπό τό βιβλίο τοῦ π. Ἰουστίνου Πόποβιτς (Ἄνθρωπος καί Θεάνθρωπος) παραθέτουμε μερικές ἐπιγραμματικές φράσεις:

α. Ὅπου δέν εἶναι παρών ὁ Χριστός, ἐκεῖ τά πάντα μετατρέπονται σέ κατάρα, σέ πικρία, σέ φρίκη, *(σελ. 20)*.

β. Δέν ἔχετε παρατηρήσει ὅτι, ὅταν ἡ Εὐρωπαϊκή Ἤπειρος ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τό σαρκωθέντα Θεό Λόγο, βυθίζεται στήν ἀπανθρωπιά, στήν παραφροσύνη, στήν πολιτισμένη ἀνθρωποφαγία, στούς ὀλέθριους πολέμους, *(σελ. 35)*.

γ. Ἄν ἡ παιδεία δέν μάς ἀποκαλύπτει τό αἰώνιο νόημα τῆς ζωῆς, χρειάζεται ἄραγε;

Εἶναι προτιμότερο νά εἶναι κανείς τίγρη μέσα στή ζούγκλα καί λιοντάρι στήν ἔρημο, παρά ἄνθρωπος στερημένος τῆς ἁγίας παιδείας, *(σελ. 62)*.

δ. Ὄχι συμμόρφωση τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ πρός τό πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ἀλλά συμμόρφωση καί προσαρμογή τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς πρός τό πνεῦμα τῆς αἰωνιότητας τοῦ Χριστοῦ, αὐτή εἶναι ἡ μοναδική ἀληθινή ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο, *(σελ. 132)*.

ε. Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἕνα θεῖο ἐργαστήρι, στό ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι μεταπλάσσονται ἀπό κακούς σέ καλούς, ἀπό ἁμαρτωλούς σέ δικαίους, ἀπό ἀσεβεῖς σέ ἁγίους, *(σελ 197)*.

Οἱ προσευχές του νά μᾶς συνοδεύουν, νά μᾶς προστατεύουν καί νά μᾶς φωταγωγοῦν.

Πηγή: περ. Ἐνοριακή Εὐλογία
περ. Κοινωνία
Μαρία Γεωργούλα
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Συμπαράσταση τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ὑπέρ τῶν χειμαζομένων συνανθρώπων μας

Παρόλη τήν οἰκονομική κρίση πού διέρχεται ἡ Ἑλλάδα, πού ἔχει σάν συνέπεια τήν μείωση τῶν δωρεῶν, κάτι πού μέ τή σειρά του ἔχει ἀντίκτυπο στό Ἱεραποστολικό καί φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς, ὁ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί τά παραρτήματά του Λειβαδιᾶς, Θηβῶν, Χρισσοῦ καί Ἰτέας συνεχίζουν μέ μεγαλύτερο ζῆλο καί ἐνθουσιασμό τίς δραστηριότητές τους πού εἶναι ἐπικεντρωμένες τόσο στήν ἐξωτερική ὅσο καί στήν ἐσωτερική Ἱεραποστολή.

Παραθέτουμε μερικές ἀπό τίς δραστηριότητες τοῦ Ὁμίλου μας κατά το 2ο τρίμηνο τοῦ 2012.

1. Παραδόθηκαν 100 καί πλέον δέματα μέ τρόφιμα (λάδι, ἐλιές, ὄσπρια, ζάχαρη κ.λ.π.) γιά ἐνίσχυση Ἑλληνικῶν καί ἀλλοδαπῶν οἰκογενειῶν
2. Ἐνισχύθηκαν μέ ἑκατοντάδες κιλά λάδι καί ἐλιές πού μᾶς προσέφεραν φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς, τά συσσίτια τῶν ἐνοριῶν Προφήτη Ἠλιού Παγκρατίου, Ἁγίας Ζώνης Κυψέλης, Ἁγίου Θωμᾶ Ἄνω Κυψέλης, Τιμίου Σταυροῦ Ν. Κυψέλης, Ἁγίου Νικολάου Κουκακίου, Ἁγίας Γλυκερίας Γαλατσίου καί Τιμίου Σταυροῦ Μεσογαίας.
3. Χορηγήθηκε οἰκονομική βοήθεια καί τρόφιμα σέ Ἀφρικανούς Ἱεροσπουδαστές.
4. Παρασχέθηκε οἰκονομική ἐνίσχυση σέ μοναστήρια τῆς Βοιωτίας
5. Δόθηκαν χρήματα γιά ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τους σέ Ἱεραποστόλους.

Παράρτημα Χρισσού

Αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει η Ελλάδα, ο σύλλογος μας δεν μένει αμέτοχος και αδιάφορος στις βασικές ανάγκες πολλών συμπατριωτών μας. Καθώς η φτώχεια και η ανέχεια καλπάζουν στην πατρίδα μας εν ονόματι της «σωτηρίας του λαού μας» από ντόπια και ξένα συμφέροντα, ο Όμιλός μας αντιστέκεται και συμπαρίσταται!

Από τον Νοέμβριο του 2011 μέχρι τώρα, από το Παράρτημα Χρισσού Φωκίδος μέσω των κεντρικών, έχουν προωθηθεί σε διάφορες ενορίες για τα γεύματα αγάπης 1800 κιλά ελιές και 160 λίτρα ελαιόλαδο, που προσέφεραν παραγωγοί από την ευρύτερη περιοχή της Άμφισσας.

Συνεργάτες από το παράρτημα Χρισσού Φωκίδος ετοίμασαν συσκευασίες ελιών σε κενό αέρος, τις οποίες προσέφερε έμπορος της περιοχής, και τις απέστειλαν στην Ι.Μ. Καστοριάς για ενίσχυση του έργου της «τράπεζας αγάπης».

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Καστοριά, 3 Μαΐου 2012
Ἀξιότιμον
κ. Εὐστάθιον Σταυριανόν
Πρόεδρον
Παραρτ. Χρισσοῦ Ὀρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς
Εἰς Χρισσόν

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας καί προσωπικά ὁ ἴδιος , αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ μέσης καρδίας γιά τήν δωρεά σας, τῶν (500) πεντακοσίων κιλῶν ἐλιῶν, προκειμένου νά καλυφθοῦν ἀνάγκες τῆς Τράπεζας Ἀγάπης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Εὐχόμαστε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός νά χαρίζει σέ ἐσᾶς καί τήν οἰκογένεια σας πάντοτε ὑγεία, ευτυχία καί ὅλα τά ἐγκόσμια καί ὑπερκόσμια ἀγαθά Του.

Μετά θερμοτάτων εὐχῶν
καί πολλῶν εὐχαριστιῶν.

† Καστορίας Σεραφείμ

Κεντρικό Αθηνών

Ζώντας το ελπιδοφόρο μήνυμα της Αναστάσεως του Κυρίου μας, οι συνεργάτες του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. και οι «Φίλες των Κατασκηνώσεων Αγίας Ταβιθά», συναντήθηκαν στις 29 Απριλίου στην κεντρική αίθουσα του Ομίλου μας στην Κυψέλη.

Εκείνη την ημέρα, Κυριακή των Μυροφόρων, μας δόθηκε η ευκαιρία να ευχαριστήσουμε τους συνεργάτες και φίλους μας, για την έμπρακτη αγάπη τους και στήριξη στο έργο των δύο συλλόγων. Το πρότυπο των Μυροφόρων να τους εμπνέει και να ενισχύει το ζήλο τους στην διάδοση της Αλήθειας του Αναστάντος Κυρίου μας εντός και εκτός ελληνικών συνόρων.

Η ΚΑΘΑΡΣΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΩΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ (Β' μέρος)

Ἀντίθετα, ὅταν δέν τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ὑφιστάμεθα περίσφυξη ἀπό δεσμά πονηρῶν ἐπιθυμιῶν καί ψυχοφθόρων ἡδονῶν, ἐνῶ ἡ πλήρης τήρηση τῶν ἐντολῶν καθαρίζει ἐξολοκλήρου τήν ψυχή καί τήν καθιστᾶ δεκτική τοῦ θείου φωτισμοῦ. Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν λέγεται καί εἶναι πρακτική ἀρετή, ἀπό τήν ὁποία γεννᾶται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ κάθαρση δηλαδή, πού προκύπτει ἀπό τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν, ἀποτελεῖ τήν προϋπόθεση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ μέσα μας. Πῶς ὅμως φθάνουμε σταδιακά στήν ἁμαρτία καί στήν ἀκαθαρσία τῶν παθῶν; Ἀνθρωπολογικῶς, ἡ ἁμαρτία ἔχει τήν ἀφετηρία της στό νοῦ, καί εἰδικότερα στήν προαίρεση τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, κάθε συγκατάθεση τοῦ λογισμοῦ μας σέ κάποια ἀπαγορευμένη ἐπιθυμία, ὡς ἐνήδονη συγκατάθεση, εἶναι ἁμαρτία. Ἡ συγκατάθεση στόν πονηρό λογισμό σκοτίζει τό νοῦ. Ὅταν ἡ διαδικασία αὐτή τῆς συγκαταθέσεως χρονίζει, ὑποκινεῖται ἐκεῖνο πού ὀνομάζεται πάθος. Ἀπό τήν ὑποκίνηση αὐτή τοῦ πάθους φθάνει κανείς σιγά-σιγά στήν ἐνεργό πράξη τῆς ἁμαρτίας. Γι ' αὐτό τό λόγο, εἶναι ἀποφασιστικῆς σημασίας ἡ ἀπόρριψη τῶν πονηρῶν λογισμῶν στήν ἀφετηρία τους.

Ὁ πόλεμος κατά τῶν λογισμῶν εἶναι δύσκολος, ἐπειδή πρόκειται γιά ἀσώματη πάλη. Ὅμως στόν ἀγώνα αὐτό κατά τῶν λογισμῶν ὁ νοῦς ἰσχυροποιεῖται μέ τήν ἀδιάλειπτη προσευχή, καί ἔτσι μπορεῖ νά ὑπερισχύει ἔναντι τῶν λογισμῶν . Σέ τελευταία ἀνάλυση ὅμως, ἡ νίκη κατά τῶν πονηρῶν καί ἀκαθάρτων λογισμῶν εἶναι δῶρο τῆς θείας Χάριτος.

Οἱ πονηροί λογισμοί ἀποτελοῦν θανατηφόρο δηλητήριο τῆς καρδιᾶς, καί

γεννῶνται στήν ψυχή, κατά τόν ἅγιο Θεόδωρο Ἐδέσσης, ἀπό τόν στολισμό τῶν ἐνδυμάτων (τήν κενοδοξία), τόν χορτασμό τῆς γαστρός (τήν φιλησυχία) καί τίς βλαβερές συναναστροφές. Ὑποκινοῦνται δέ οἱ λογισμοί αὐτοί, ὅπως εἴπαμε παραπάνω, ἐξαιτίας τῶν παθῶν. Τά πλέον γενικά πάθη εἶναι τρία: Ἡ φιλησυχία, ἡ φιλαργυρία καί ἡ φιλοδοξία. Ἀπό τά πάθη αὐτά γεννιέται πλῆθος παθῶν καί εἴδη ποικιλόμορφης κακίας. Ὅποιος νικᾶ τά τρία γενικά πάθη -πού εἶναι οἱ ἀρχηγοί καί οἱ ἡγεμόνες- νικᾶ καί ὅλα τά ἄλλα πάθη. Ἀφετηριακῶς, ἡ αἰχμαλωσία μας ἀπό τά πάθη ὀφείλεται στόν ἀποπροσανατολισμό τοῦ νοῦ μας ἀπό τό Θεό, ὅπως ἀντίστοιχα ἡ ἀπελευθέρωση μας ἀπό αὐτά ἀρχίζει μέ τόν ἐπαναπροσανατολισμό τοῦ νοῦ μας πρός τό Θεό, πράγμα πού ἐκφράζεται ἄμεσα καί πρακτικά μέ τήν ἔναρξη τῆς προσευχῆς.

Πάντως, τά σωματικά πάθη ἐλαττώνονται σαφῶς καί φθίνουν μέσω τῶν κακοπαθειῶν τοῦ σώματος, ἐνῶ τά ψυχικά -πού εἶναι καί κρυφά- ἀφανίζονται μέ τήν παθοκτόνο ταπεινοφροσύνη, τήν πραότη-

τα καί τήν ἀγάπη. Ἡ κάθαρση τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς νοεῖται εἰδικότερα ὡς κάθαρση τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, τοῦ θυμοειδοῦς καί τοῦ λογιστικοῦ. Οἱ τρεῖς αὐτές δυνάμεις τῆς ψυχῆς καθαρίζονται ὡς ἑξῆς: Ἡ ἐμπαθής ἐπιθυμία ἀφανίζεται μέ τήν ἐγκράτεια, σέ συνδυασμό μέ τήν ταπεινοφροσύνη. Ὁ θυμός καταπραΰνεται μέ τήν ἀγάπη, ἐνῶ ὁ λογισμός, πού περιπλανᾶται ρεμβόμενος, συμμαζεύεται ἀπό τήν προσευχή καί τή μνήμη τοῦ Θεοῦ γενικότερα. Ἡ κάθαρση τῆς ψυχῆς, κατά τόν μέγα θεωρητικό τοῦ Ἡσυχασμοῦ, ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ, ἀρχίζει ἀπό τό ἐπιθυμητικό, προχωρεῖ στό θυμικό καί ὁλοκληρώνεται μέ τήν κάθαρση τοῦ λογισικοῦ.

Εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικό νά γνωρίζουμε, ὅτι ὅσα πράττουμε ἐμπαθῶς δέν ἐξαντλοῦνται στίς πράξεις μας, ἀλλά συναρτῶνται βαθύτερα μέ τήν ψυχοσωματική ἑνότητά μας. Εἰδικότερα, οἱ μνῆμες τῶν κακῶν ἐνεργειῶν μας κυριεύουν ἐμπαθῶς τήν ψυχή μας. Καί, ἐνόσω ἡ ψυχή κινεῖται ἐμπαθῶς, κυριαρχεῖται ἀπό τήν ἁμαρτία.

Ὅταν ὅμως ὁ πιστός βρίσκεται ταπεινά σέ συνεχῆ προσευχή, ὑποτάσσοντας τό θέλημά του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, δέν ἁμαρτάνει. Μάλιστα, διά τῆς ἀδιαλήπτου προσευχῆς, γίνεται καί ὁ ἀφανισμός τῆς πρακτικῆς ἁμαρτίας καί τῶν ἀκαθάρτων παθῶν. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, πάντως, μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι μέσω τῆς προσευχῆς μποροῦμε νά καθαιροῦμε τούς πονηρούς καί ὑπερήφανους λογισμούς καί τά ὀχυρώματα τοῦ πονηροῦ ἀπό τά βάθη τῆς καρδιᾶς καί νά τά ὑποτάσσουμε ὅλα στό θέλημα τοῦ Χριστοῦ: «Λογισμούς καθαιροῦντες», μᾶς λέει, «καί πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατά τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καί αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τήν ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ».

Μετά τήν κάθαρση τῶν παθῶν, καί τή συνεχῆ ἐκζήτηση τοῦ Θεοῦ, ἀκολουθεῖ ὁ φωτισμός τοῦ νοῦ καί ἡ χαρισματική ἐνοίκηση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στήν καρδιά τοῦ πιστοῦ, σύμφωνα μέ τή ρητή διαβεβαίωση τοῦ Χριστοῦ: «ἐλευσόμεθα (ἐνν. μετά τοῦ Πατρός) καί μονήν παρ᾽ αὐτῷ ποιησόμεθα». Κατά συνέπεια, εἶναι πολύ σαφεῖς οἱ προϋποθέσεις τῆς ἐνεργοῦ παρουσίας τοῦ Χριστοῦ καί τῆς βασιλείας (κυριαρχίας) του στίς καρδιές τῶν πιστῶν.

Στή χαρισματική αὐτή κατάσταση ὑπάρχει καθαρότητα λογισμῶν, θεοπτία καί θεογνωσία. Συγκεκριμένα, τήν καθαρότητα τοῦ νοῦ ἀκολουθεῖ ἡ θεία ἔλλαμψη, καί ἡ ἑνότητα μέ τό Θεό διά τῆς φωτοειδοῦς ἀκτίστου Χάριτος. Γιατί, βέβαια, εἶναι πατερικό ἀξίωμα ἡ ρήση τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, πώς «ἀκαθάρτῳ νοῒ Θεός οὐχ ἥνωται». Ὁ Θεός δέν μπορεῖ νά ἑνώνεται μέ ὁ,τιδήποτε ἀκάθαρτο.

Ὅταν ὅμως ὁ πιστός βρίσκεται ταπεινά σέ συνεχῆ προσευχή, ὑποτάσσοντας τό θέλημά του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, δέν ἁμαρτάνει.

Καί στήν κατάσταση ὅμως τῆς καθαρότητας τοῦ νοῦ καί τῆς ἐνεργοῦ παρουσίας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἀπαιτεῖται κόπος γιά τή φύλαξη τοῦ νοῦ ἀπό κάθε λογισμό. Ὁ κόπος αὐτός προκύπτει ἀπό τήν προσοχή, τή νήψη δηλαδή τοῦ νοῦ καί τῆς καρδιᾶς τοῦ πιστοῦ. Ἡ νήψη αὐτή, ὡς πνευματική ἐγρήγορση ἐκφράζεται πρακτικῶς διά τῆς συνεχοῦς εὐχῆς. Ἔτσι, θεμέλιο ἀλλά καί ὀροφή τῆς νήψεως τοῦ πιστοῦ ἀποτελεῖ τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ καθαρή καί νήφουσα καρδιά τοῦ πιστοῦ γίνεται δεκτική ἀκτίστων φωτοφανειῶν καί θεοφανειῶν, σέ διάφορες διαβαθμίσεις. Καί ἀπό αὐτή τήν «ἐν πάσῃ αἰσθήσει» θεοπτία προκύπτει ἡ ἀσφαλής θεογνωσία καί ἡ ἀπλανής θεολογία τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι, ἄλλωστε, κατανοεῖται, γιατί οἱ νηπτικοί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας

θεωροῦν τή φύλαξη τοῦ νοῦ φωτοτόκο καί τήν καθαρή καί νήφουσα καρδιά ὡς γεννήτρια τῆς θεοπτίας καί τῆς θεογνωσίας.

Πῶς συνδέεται ὅμως ἡ κάθαρση τῆς καρδιᾶς μέ τήν Ἱεραποστολή καί, εἰδικότερα, πῶς γίνεται ἡ κάθαρση τῆς καρδιᾶς νά ἀποτελεῖ προϋπόθεση τῆς Ἱεραποστολῆς;

Εἴπαμε ἤδη, ὅτι ἡ κάθαρση τῆς καρδιᾶς ἀρχίζει ἐμπόνως καί ὑπό σαφεῖς προϋποθέσεις. Οὐσιαστικά ὅμως γίνεται ἀκτίστως, διά τῆς ἐνεργείας καί Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Νά ὑπογραμμίσουμε ἐδῶ ἀκόμη, ὅτι ἡ καθαρότητα τῆς καρδιᾶς, ὡς κατάσταση ἁγιοπνευματική, ξεκινᾶ μέν στήν παρούσα ζωή, ἀλλά προσδιορίζει ποιοτικῶς τό αἰώνιο μέλλον τῶν πιστῶν. Μάλιστα ἡ καθαρότητα αὐτή παρέχει οὐσιαστικά τόν ὑπαρξιακό ἐκεῖνο χῶρο στούς πιστούς, πού στό ἑξῆς κινεῖται δυναμικά καί αὐξητικά στήν κατεύθυνση τῆς ἄληκτης καί κυρίως τῆς αἰωνίως διευρυνόμενης καί «βαθυνόμενης» χαρισματικῆς θεώσεώς τους.Ἔτσι, ἄλλωστε, ἑρμηνεύεται καί ἡ ἀδιάλειπτη δοξολογία τοῦ Θεοῦ ἀπό τά δοξασμένα μέλη τοῦ μυστηριακοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, καθώς βιώνουν συνεχεῖς εὐχάριστες ἐκπλήξεις ἀπό τή συνεχῆ ποιοτική καί ποσοτική ἀναβάθμιση τῆς ἄκτιστης καί χαρισματικῆς «ἀπό δόξης εἰς δόξαν» μεταμορφώσεώς τους. Εἶναι ἀξιοσημείωτο, ὅτι τήν ἄκτιστη καί βιωματική αὐτή μεγαλοδωρεά τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καταθέτουν διεθνῶς μόνον οἱ ἅγιοι τῆς Ὀρθοδοξης Ἐκκλησίας, πιστοποιώντας καί μέ τόν ἐμπειρικό αὐτόν τρόπο, ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ μία καί μόνη ἐπί γῆς Ἐκκλησία, νοουμένη ὡς τό μυστηριακό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ μόνο σ᾽ αὐτήν πραγματοποιοῦνται ὅλα τά ἐπηγγελμένα γιά τό νέο λαό τοῦ Θεοῦ.

> Ἡ καθαρότητα τῆς καρδιᾶς, ὡς κατάσταση ἁγιοπνευματική, ξεκινᾶ μέν στήν παρούσα ζωή, ἀλλά προσδιορίζει ποιοτικῶς τό αἰώνιο μέλλον τῶν πιστῶν.

Τήν ἁγιοπνευματική κατάσταση τῆς καθαρότητας τῆς καρδιᾶς ἐγκαινίασε ἱστορικά ὁ Χριστός -σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεσή του- τήν Πεντηκοστή ἡμέρα ἀπό τῆς ἀναστάσεώς του, στίς καρδιές τῶν φοβισμένων μαθητῶν του. Μόνον ὅταν οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ ἔλαβαν τήν ἐξ ὕψους δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μόνον δηλαδή ὅταν καθαρίστηκαν πλήρως, ὅταν φωτίστηκαν καί θεώθηκαν ἀκτίστως, μόνον τότε ἔγιναν πρακτικῶς ἱκανοί γιά τήν Ἱερά Ἀποστολή τους, νά κηρύξουν δηλαδή τήν ὑπέρτατη ἀλήθεια γιά τόν Τριαδικό Θεό καί τό θέλημά του, ὥστε νά σωθεῖ ὁ κόσμος, πού θά πιστέψει, πού θά ἐνταχθεῖ καί θά παραμείνει ζωντανός στό μυστηριακό σῶμα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Μέ ἄλλα λόγια, οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ μόνον τότε ἔγιναν ἀληθινοί Ἀπόστολοι τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί μόνον τότε ἡ Ἱερά Ἀποστολή τους εἶχε -σύμφωνα μέ τή μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελίου- τήν ἀμέριστη συνεργία τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος βεβαίωνε μέ τά ἀκολουθοῦντα θαύματα τήν ἁγιοπνευματική ἀλήθεια τῶν λόγων τους, οἱ ὁποῖοι λόγοι γίνονταν ἠχητικοί φορεῖς τῆς ἐνεργοῦ θείας Χάριτός τους πρός τούς ἀκροομένους πιστούς.

> Εἶναι ἀξιοσημείωτο, ὅτι τήν ἄκτιστη καί βιωματική αὐτή μεγαλοδωρεά τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καταθέτουν διεθνῶς μόνον οἱ ἅγιοι τῆς Ὀρθοδοξης Ἐκκλησίας.

Εἶναι προφανές, ὅτι ἡ ἁγιοπνευματική ζωή καί ἡ ἱεραποστολική δράση τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων συνιστοῦν τό ἁγιοπνευματικό μέτρο τῆς Ἱεραποστολῆς γιά κάθε ἐποχή, ἑπομένως καί γιά τή δική μας. Τό ἀνυπέρβλητο ὅμως καί αἰώνιο πρότυπο τοῦ Ἀποστόλου εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ἡ ἐνυπόστατη Ἀλήθεια, ἡ ἐνυπόστατη Ζωή καί τό ἐνυπόστατο Φῶς.

Ὁ Χριστός, ὡς ὁ πρῶτος Ἀπόστολος τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, μᾶς δίδαξε πρακτικά μέ τό παράδειγμά του, ὅτι δέν ἦρθε στόν κόσμο γιά νά κάνει τό θέλημά του, ἀλλά, ὅπως ὁ ἴδιος μᾶς διαβεβαίωσε, ἦλθε γιά νά κάνει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Αὐτό τό θέλημα ὑπηρετώντας σ᾽ ὅλη τήν ἐπίγεια ζωή του ὁδηγήθηκε μέχρι τόν ἐπονείδιστο σταυρικό θάνατό του γιά χάρη μας, καί ἔτσι δόξασε τό Θεό Πατέρα. Ὡς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, καί ἐμεῖς καλούμαστε, πρωτίστως, νά μή κάνουμε τό θέλημά μας, ἀλλά τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ. Καί τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ τό κάνουμε συγκεκριμένα, ὅταν τηροῦμε ἀπαρέγκλιτα τίς ἐντολές του.

Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν εἶναι ἡ ἱερά ἀποστολή, πού ὅλοι ἐμεῖς οἱ βαπτισμένοι λάβαμε, πρωτίστως, γιά μᾶς τούς ἴδιους, καί στή συνέχεια γιά τούς ἄλλους, τούς "ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ". Καί τοῦτο, γιατί ὁ Χριστός δέχεται τήν προσφορά τῆς Ἱεραποστολῆς μας ὡς προσφορά πρός τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του, σύμφωνα μέ τή διαβεβαίωσή του: "Ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε ἑνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοί ἐποιήσατε" (Μθ. 25,40).

Στήν Ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία, μετά τούς Μακαρισμούς, ὁ Χριστός χαρακτήρισε τούς μαθητές του ὡς "τό φῶς τοῦ κόσμου" (Μθ. 5,14) καί τούς συνέστησε συναφῶς τά ἑξῆς σημαντικά: "οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάζωσιν τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς" (Μθ. 5,16). Ποιά εἶναι ὅμως ἡ βαθύτερη σημασία αὐτῶν τῶν λόγων; Ὅταν γίνεται λόγος γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ, μέ τήν κυριολεκτική σημασία τῆς λέξεως "δόξα", ἐννοοῦμε τήν ἄκτιστη ἐνέργεια καί λαμπρότητα τῆς θεότητάς του, ἡ ὁποία καί μόνο αὐτή εἶναι προσιτή καί μεθεκτή ἀπό τόν ἄνθρωπο. Ἔτσι, ὁ κτιστός ἄνθρωπος, καθεαυτόν, δέν μπορεῖ νά δοξάζει τό Θεό κυριολεκτικά μέ τίποτε ἀπό τό κτιστό εἶναι του καί ἀπό τίς κτιστές ἐνέργειές του, ἀκόμη καί ἀπό τά καθεαυτά καλά ἔργα του. Ὁ Θεός δηλαδή εἶναι κυριολεκτικά αὐτοδόξαστος, δοξάζεται μόνο ἀπό τήν ἄκτιστη δόξα του. Οὔτε ἐπεφημούμενος μεγαλύνεται οὔτε ὑβριζόμενος ἐλαττοῦται. Παραμένει οὐσιαστικά ἀπροσδεής. Πῶς ὅμως λέει ὁ Χριστός, ὅτι τά καλά ἔργα μας θά δοξάσουν τό Θεό Πατέρα;

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ Θεός πράγματι καί κυριολεκτικά δοξάζεται καί ἀπό τά κτιστά ὄντα, ἀλλά μόνον "ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ", καί εἰδικότερα "ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ" δι᾽ αὐτῶν. Νά διευκρινίσουμε τά λεγόμενα συνοπτικῶς. Ὅταν ἐμεῖς, τηρώντας ὅλες τίς ἐντολές, φθάσουμε στήν κάθαρση τῆς καρδιᾶς, γινόμαστε ἀγώγιμοι στή θεοποιό ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, ἐνεργοποιεῖται δηλαδή ἡ ἄκτιστη Χάρη τοῦ Ἁγίου Χρίσματός μας. Τότε ἐνεργεῖ ἄμεσα ὁ ἴδιος ὁ Θεός δι᾽ ἡμῶν, πράγμα πού ἔχει ὡς συνέπεια νά δοξάζεται ὁ Θεός, ὡς ὁ πραγματικῶς ἐν ἡμῖν ἐνεργῶν.

Οἱ Μακαρισμοί λοιπόν τοῦ Χριστοῦ, κατά τήν πατερική ἑρμηνεία τους, δέν εἶναι ἀπροϋπόθετοι. Προϋποθέτουν ὁπωσδήποτε τήν ὕπαρξη καί τήν ἁγιοπνευματική ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Ἔτσι, ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφερόμενος στό παραπάνω χωρίο σημειώνει, ὅτι "ὁ Χριστός ἄναψε τό νοερό φῶς (ἐνν. στήν Ἐκκλησία του), τό νά μείνει ὅμως καιόμενο αὐτό ἐντός μας ἐξαρτᾶται καί ἀπό τή συνεργία μας". Νά μείνουμε ὅμως λίγο ἀκόμη στήν Ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία. Πῶς μποροῦμε λόγου χάρη νά ἀγαποῦμε τούς ἐχθρούς μας, ὥστε νά ὁμοιάσουμε μέ τόν οὐράνιο Πατέρα μας, ὅπως μᾶς συνιστᾶ ὁ Χριστός; Ἡ δική μας κτιστή ἀγαθότητα καί

ἀγάπη δέν μπορεῖ νά εἶναι ὀντολογικῶς καθ᾽ ὁμοίωσιν τῆς ἀκτίστου ἀγαθότητας καί ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀγαθότητα καί ἡ ἀγάπη μας γίνεται καί εἶναι καθ᾽ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ, μόνον ὅταν ἐμπλουτιστεῖ χαρισματικῶς μέ τήν ἄκτιστη ἐνέργεια τῆς ἀγαθότητας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτό ἀρχίζει νά γίνεται μέ τήν κάθαρση τῆς καρδιᾶς μας, γιατί μόνον τότε ἀποκτοῦμε ἐνεργοποιημένες τίς ἁγιοπνευματικές προϋποθέσεις, γιά νά μιλᾶ ὁ Χριστός ἀμέσως καί ἀκτίστως στίς καρδιές ὅσων μᾶς ἀκοῦνε, ἤ ὅσων δέχονται τά ἔργα τῆς ἀγάπης μας.

Τότε, ἄλλωστε, παρέχεται μέ φυσικότητα, ἱλαρότητα καί ταπεινοφροσύνη ἡ προσφορά μας πρός τόν πλησίον, στό πρόσωπο τοῦ ὁποίου βλέπουμε νοερῶς ὡς ἀποδέκτη τόν ἴδιο τό Χριστό. Τότε, ἐνδύοντας τό Χριστό, ἐπενδύουμε πνευματικῶς τόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας, καί προσφέροντας ἀγαπητικῶς τά ὑλικά ἀγαθά μας στίς βιοτικές ἀνάγκες τοῦ συνανθρώπου μας, οἰκοδομοῦμε τό πνευματικό σπίτι μας στόν οὐρανό. Τότε κατανοοῦμε βιωματικῶς, ὅτι τό ἀληθινό συμφέρον μας βρίσκεται στό συμφέρον τοῦ πλησίον μας καί δικαιώνουμε στήν πράξη τόν Ἀπόστολο Παῦλο, πού μέσα σ᾽ αὐτό τό πνεῦμα μᾶς συνιστᾶ: “μηδείς τό ἑαυτοῦ ζητήτω, ἀλλά τό τοῦ ἑτέρου ἕκαστος” (Α᾽ Κορ. 10, 24).

Σεβασμιώτατοι,

Ἐπιχείρησα μιά ἐλάχιστη ἁγιοπνευματική προσέγγιση τοῦ θέματός μου. Ἐπιτρέψτε μου νά ὁλοκληρώσω τήν εἰσήγησή μου στήν ἴδια κατεύθυνση μέ δύο ἐνδεικτικά παραδείγματα ἀπό δύο συγχρόνους μας χαρισματούχους, πού βρίσκονται ἤδη στόν οὐρανό.

Καί ἀπό τούς δύο διδάχθηκα ἐμπειρικῶς, ὅτι ὁ ἀποτελεσματικότερος τρόπος Ἱεραποστολῆς εἶναι ἐκεῖνος, πού γίνεται μέ “ὄχημα” τήν ἔμπονη καί θερμή προσευχή.

Τό πρῶτο παράδειγμα συνδέεται μέ τόν ἱερομόναχο π. Ἐφραίμ τόν Κατουνακιώτη. Μιά μέρα, σέ ἐρώτηση συνομιλητῶν του: Τί εἶναι “εὐωδία Χριστοῦ”, καί τί σημαίνει ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: “Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν” (Β᾽ Κορ. 2, 15), ὁ γέροντας Ἐφραίμ δέν ἀπάντησε. Μόνο ἔσκυψε τό κεφάλι στό στῆθος του καί σιωποῦσε. Σέ λίγο ἀλλεπάλληλα κύματα ἄρρητης εὐωδίας, πού ἐκπέμπονταν ἀπό τό στῆθος του, περιέλουσαν τούς συνομιλητές του, οἱ ὁποῖοι

> Ἡ ἀγαθότητα καί ἡ ἀγάπη μας γίνεται καί εἶναι καθ᾽ ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ, μόνον ὅταν ἐμπλουτιστεῖ χαρισματικῶς μέ τήν ἄκτιστη ἐνέργεια τῆς ἀγαθότητας καί τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

ἄφωνοι καί ἔκπληκτοι ἀπελάμβαναν τήν πρωτοφανῆ γι᾽ αὐτούς πνευματική αὐτή ἐμπειρία συνοδευόμενη ἀπό ἀκατάσχετα δάκρυα χαρᾶς, βαθύτατης ψυχοσωματικῆς γαλήνης καί κυρίως πνευματικῆς γλυκύτητας, πού ἔφθανε μέχρι μυελοῦ τῶν ὀστῶν. Οἱ συνομιλητές του, ὅταν κάπως συνῆλθαν, ἀπεχώρησαν χωρίς ἄλλη συζήτηση καί χωρίς καμία ἀπολύτως ἀπορία στό τεθέν ἐρώτημά τους. Ἔλαβαν κατά μοναδικό γι᾽ αὐτούς τρόπο τήν ἀπάντηση μέ ἀπόλυτη πληρότητα, ὄχι λεκτικά ἀλλά βιωματικά, καί κυρίως ἄκρως ὑπαρξιακά. Στήν πραγματικότητα, ἡ διαβεβαίωση γιά τή γνησιότητα αὐτῆς τῆς ἐμπειρικῆς γνώσεως δόθηκε ἀπό τόν ἴδιο τό Χριστό, μέ τά ἀδιάψευστα τεκμήρια, πού ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς ὑποσχέθηκε, δηλαδή τήν πνευματική ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν μας καί τήν ἀνέκφραστη παρηγορία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (βλ. Μθ. 11, 29). Προσωπικά φρονῶ, ὄχι ἀβάσιμα, ὅτι ὁ π. Ἐφραίμ ζήτησε ἀπό τό Χριστό νά πληροφορήσει ὁ ἴδιος τούς συνομιλητές του, ὅπως Αὐτός γνωρίζει.

Τό ἄλλο παράδειγμα σχετίζεται μέ τόν μακαριστό γέροντα Παΐσιο τόν Ἁγιορείτη.

Ἦταν ἡ πρώτη φορά πού ἐπισκεφθήκαμε τρεῖς φίλοι συμφοιτητές τόν π. Παΐσιο στό Ἅγιον Ὄρος. Φαίνεται πώς κάποιος ἀπό τούς τρεῖς μας σκέφτονταν νά γίνει ἱεραπόστολος στήν Ἀφρική. Ὁ π. Παΐσιος χωρίς νά ἐρωτηθεῖ ἀπό μᾶς, ἄρχισε νά μᾶς διηγεῖται τή συζήτηση πού εἶχε μέ ἕναν νεαρό ὑποψήφιο γιά Ἱεραποστολή. Μᾶς εἶπε, ὅτι ρώτησε τόν ὑποψήφιο ἱεραπόστολο, πῶς προετοιμάζεται γιά τή μελλοντική ἱερποστολική δράση του. Ἡ ἀπάντηση τοῦ νεαροῦ ἦταν μᾶλλον εὐφάνταστη. Ἔκανε, λέει, καθημερινῶς ντούς διαδοχικά μέ πολύ ζεστό νερό καί ἀμέσως μετά μέ κρύο, ὥστε νά ἐθισθεῖ τό σῶμα του στίς κλιματολογικές συνθῆκες τῆς Ἀφρικῆς, ἐπειδή ἐκεῖ-κατά τίς πληροφορίες του- κάνει πολύ ζέστη τήν ἡμέρα καί πολύ κρύο τή νύχτα. Ἀκόμη, εἶπε, ὅτι σκεφτόταν νά μάθει καί τήν τοπική γλώσσα τῶν ἰθαγενῶν τῆς χώρας, πού θά ἐπισκεπτόταν ὡς ἱεραπόστολος.

Τότε ὁ π. Παΐσιος τοῦ εἶπε γελώντας: Τί λές, βρέ παιδί μου, ἔτσι θά κάνεις ἱεραποστολή σέ ἀνθρώπους, πού δέν γνωρίζουν τό Θεό καί πού ἔχουν ἐκχωρήσει τόν ἑαυτό τους στόν πονηρό; Αὐτοί, παιδάκι μου, θά σοῦ παρουσιάσουν τό μάγο, πού τούς κατευθύνει θρησκευτικῶς, καί θά σοῦ ζητήσουν νά πείσεις πρῶτα αὐτόν. Πῶς ὅμως νά τόν πείσεις μέ τέτοιου εἴδους προετοιμασία πού κάνεις; Αὐτός εἶναι φανερά ἐνεργούμενος ἀπό τά ἀκάθαρτα πνεύματα, τά ὁποῖα ἔχουν μεγάλη ἐξουσία ἐπάνω του.

Ἄν ὅμως φροντίσεις νωρίτερα γιά τήν κάθαρση τῆς καρδιᾶς σου, ὥστε νά ἐνεργοποιηθεῖ ἡ παντοδύναμη Χάρη τοῦ Ἁγίου Χρίσματός σου, δέ θά φοβηθεῖς τήν ἐξουσία τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ἀλλά ζητώντας ταπεινά νά ἐνεργήσει ὁ Θεός, θά προστάξεις στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ τήν ἀπομάκρυνση τοῦ διαβόλου καί θά ἐλευθερώσεις τό μάγο ἀπό τήν κατοχή τοῦ πονηροῦ. Τότε, ὁ μάγος θά ἀναγνωρίσει τή συντριπτική ὑπεροχή τοῦ Θεοῦ σου, ἔναντι τοῦ διαβόλου, καί θά ζητήσει νά γίνει καί ὁ ἴδιος χριστιανός. Τότε, θά ἀναλάβει αὐτός τήν κατήχηση καί τήν πνευματική καθοδήγηση τῶν ἰθαγενῶν κατά τόν καλύτερο καί οἰκειότερο σ᾽ αὐτούς τρόπο.

Ἀσφαλῶς, δέν θά μᾶς πάρει ὁ χρόνος, ἐάν ἐπεκταθοῦμε καί σέ ἄλλα παραδείγματα, πού σχετίζονται μέ τόν π. Πορφύριο καί σᾶς εἶναι λίγο-πολύ γνωστά .

Κλείνοντας τήν Ὁμιλία μου, θέλω νά πῶ μόνο τοῦτο ἀκόμη: Ὅταν μέσα στόν πιστό εἶναι ἐνεργῶς παρούσα ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τότε ἡ πνευματική θέρμη πού γεύεται «ἐν πάσῃ αἰσθήσει», ἡ ἀναφαίρετη χαρά του, ἡ εἰρήνη τῶν λογισμῶν του, καί κυρίως ἡ ἄρρητη ψυχοσωματική γλυκύτητα πού τόν διακατέχουν, δέν περιορίζονται ἐντός του. Ἀντίθετα, ξεχειλίζουν τρόπον τινά ἀπό τήν ὕπαρξη του καί διαχέονται εὐεργετικῶς μέ ὁμόκεντρους κύκλους στόν περιβάλλοντα χῶρο του. Ὅλα αὐτά γίνονται ἀναπόφευκτα ἀντιληπτά, ὡς “προδιδόμενα” ἀπό τή ζῶσα ἐντός του θεία Χάρη, ἀνάλογα πάντοτε μέ τήν πνευματική δεκτικότητα τοῦ καθενός, πού τόν προσεγγίζει.

Ὅταν συμβαίνει νά βρισκόμαστε καί ἐμεῖς βιωματικῶς στήν κατάσταση αὐτή, ἔχουμε βαθειά καί ταπεινά τήν αἴσθηση, ὅτι χρωστοῦμε ὄχι μόνο τήν ὑλική ἀλλά καί τήν πνευματική προσφορά πρός τόν πλησίον, ὡς ἀντίδωρο εὐχαριστίας γιά τίς πλούσιες δωρεές τοῦ Χριστοῦ πρός ἐμᾶς. Καί κυρίως γιά τή σωτηριώδη Οἰκονομία του, μέ τήν ὁποία μᾶς ἐξαγόρασε ἀπό τή δουλεία μας στόν πονηρό καί μᾶς δώρησε τήν ἄκτιστη θεοποιό Χάρη του, διά τῆς ὁποίας καθαριζόμαστε, φωτιζόμαστε καί κοινωνοῦμε ἄμεσα μέ τόν Τρισυπόστατο Θεό μας. Τέλος, τόν εὐχαριστοῦμε ἀπείρως γιά τή δωρεά τῆς ἀκτίστου βασιλείας του στίς καρδιές μας καί κατεξοχήν γιά τή φιλανθρωπία του νά προγευόμαστε αὐτή τή βασιλεία του ἐδῶ καί τώρα, ὡς ἐγγύηση τῆς πλήρους γεύσεώς της στή μέλλουσα αἰώνια ζωή.

Δημήτριος Τσελεγγίδης
Καθηγητής Δογματικής του Α.Π.Θ.

Το φιλανθρωπικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο της Ιεράς Μητροπόλεως Μουάνζας

1) Ποιό είναι το φιλανθρωπικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο της Ιεράς Μητροπόλεως Μουάνζας;

Το φιλανθρωπικό έργο της Μητροπόλεως είναι άμεση συνάρτηση της αγάπης και της προσφοράς των Ορθοδόξων Ελλήνων αδελφών μας. Εκείνοι είναι που μας δίνουν την δυνατότητα με ποικίλους τρόπους να ευεργετούμε και να ανακουφίζουμε τις πληγές των εμπερίστατων και αβοήθητων Αφρικανών αδελφών μας.

Συχνά, περισσότερο η λιγώτερο, παραλαμβάνουμε τα δώρα της αγάπης τους με κοντέινερ, και έτσι μπορούμε να τους δώσουμε τη χαρά ότι δεν είναι μόνοι τους, πως η Εκκλησία τους νοιάζεται και στέκεται κοντά τους, όχι μόνο πνευματικά αλλά και υλικά.

Δεν είναι τόσο εύκολο να περπατά κανείς χιλιόμετρα ξυπόλυτος, φορτωμένος στην πλάτη το παιδί, για να φτάσει στον ναό του Θεού και να προσευχηθεί.

Η πρόθεσή μας να αγκαλιάσουμε τους ανθρώπους στην ψυχοσωματική τους υπόσταση και να μοιραστούμε μαζί τους λίγο από το ιδιαίτερα βαρύ φορτίο που σηκώνουν καθημερινά, μας οδήγησε στο να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες που μας προσφέρθηκαν κατά καιρούς, στον τομέα της υγείας. Ήδη λειτουργεί ένα καλά εξοπλισμένο νοσοκομείο-κέντρο υγείας στα περίχωρα της πόλης της Bukoba, που προσφέρει ανακούφιση σε δεκάδες ανθρώπους της ευρύτερης περιοχής της επαρχίας Kagera, σε βασικές ανάγκες ιατροφαρμακευτικής φροντίδας. Η δε παρουσία εθελοντικών ομάδων Ελλήνων και Αμερικανών ιατρών, ανά διαστήματα, στην περιοχή αποτελεί πραγματική ευλογία και χαρά για όλους μας. Οι υπηρεσίες που προσφέρουν αυτές οι ομάδες, σε διαφορετική κάθε φορά περιοχή της Μητροπολιτικής επικράτειας, είναι πολύτιμες και σταλάζουν παρηγοριά και ελπίδα στους πονεμένους αδελφούς μας.

Η εκπαίδευση των παιδιών και των νέων είναι ένα θέμα που μας απασχολεί έντονα. Μέσα από την γνώση η ζωή τους μπορεί να αλλάξει και να αναμορφωθεί ριζικά. Η μόρφωση θα τους φέρει, αν το θελήσουν, πιο κοντά στην Αλήθεια, που τόσο διψά κάθε ανθρώπινη ψυχή, αλλά ιδιαίτερα και έντονα η

Αφρικανική ψυχή. Οι ικανότητές τους είναι πολλές και η όρεξή τους μεγάλη, όμως το εκπαιδευτικό και βιοτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο αναπτύσσονται δεν αφήνει πολλά περιθώρια για την ανέλιξη και πρόοδό τους.

Η έγνοια και ο προβληματισμός μας πάνω στο θέμα αυτό είναι σχεδόν αδιάκοπος. Οι Ορθόδοξοι Έλληνες μας έχουν βοηθήσει και συνεχίζουν να το κάνουν. Με την συνδρομή τους έχουμε ήδη θέσει σε λειτουργία δύο Γυμνάσια, τα οποία έχουν την μορφή οικοτροφείου, σε εγκαταστάσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Η λειτουργία τους είναι ικανοποιητική και στους χώρους αυτούς τα παιδιά, εκτός από τις γνώσεις, μπορούν να διδαχθούν ήθος και εντιμότητα.

Επίσης, μεγάλους ευεργέτες της ζωής τους θεωρούν οι Ορθόδοξοι νέοι και νέες της Μητροπόλεως τους ανθρώπους εκείνους- ομόδοξους και ομόπιστούς τους – που με αγάπη και ενθουσιασμό στήριξαν και ενίσχυσαν με κάθε τρόπο τα βήματά τους στις ανώτερες μορφωτικές βαθμίδες -Λύκειο και Πανεπιστήμιο η Κολλέγιο. Οι νέοι αυτοί σήμερα είναι επιστήμονες και κάποιοι από αυτούς με ευγνώμονα διάθεση στηρίζουν με τη σειρά τους το έργο της Ιεράς Μητροπόλεως, προσφέροντας τους καρπούς των σπουδών τους στον αγρό της Εκκλησίας. Ξέρουν καλά πως ένα άπιαστο όνειρο έγινε πραγματικότητα, γιατί ευαίσθητοι άνθρωποι από τον Δυτικό κόσμο στάθηκαν κοντά τους με φροντίδα και ενδιαφέρον.

2) Υπάρχει συμμετοχή των πιστών στις δραστηριότητες της τοπικής Εκκλησίας;

Ασφαλώς και υπάρχει. Πάντοτε και παντού, οι άνθρωποι με άδολη ψυχή, όταν έβρισκαν το πολύτιμο μαργαριτάρι, πουλούσαν όλα όσα είχαν για να το αγοράσουν και να το κάνουν κτήμα τους. Έτσι συμβαίνει και εδώ. Όσοι άνθρωποι είναι σε θέση να αναγνωρίσουν στην Ορθόδοξη πίστη και ζωή τον θησαυρό που δεν θα τους αφαιρεθεί ποτέ -τώρα και στην αιωνιότητα - δίνουν σ' αυτόν την καρδιά τους και τον ακολουθούν.

Δεν είναι τόσο εύκολο να περπατά κανείς χιλιόμετρα ξυπόλυτος, φορτωμένος στην πλάτη το παιδί, για να φτάσει στον ναό του Θεού και να προσευχηθεί. Ούτε να παρακολουθεί όρθιος επί 3-4 ώρες την τέλεση της Θ. Λειτουργίας, ενώνοντας την φωνή του με τις φωνές των άλλων στην ψαλμωδία, για να ξαναπερπατήσει αργότερα νηστικός μερικά χιλιόμετρα πίσω στην καλύβα του. Ούτε είναι εύκολο να ξεσπιτώνεται επί 10-15 μέρες, ζώντας σε υπαίθρια κατασκήνωση, για να συμμετάσχει σε εντατικό κατηχητικό σεμινάριο.

Και όμως όλα αυτά τα κάνουν. Και όχι μόνο αυτά. Είναι πρόθυμοι να κάνουν πολύ περισσότερα, αν τους δοθεί το κίνητρο και η ευκαιρία.

Η Εκκλησία είναι υποχρεωμένη να αξιοποιήσει σωστά αυτούς τους ανθρώπους και να τους προσφέρει πεδίο δράσης, ώστε να την διακονήσουν.

3) Ποιές είναι οι δυσκολίες και τα εμπόδια για να ασπασθούν οι γηγενείς την Ορθοδοξία;

Οι δυσκολίες και τα εμπόδια είναι πολλά.

Η πρώτη και καθοριστικής σημασίας δυσκολία είναι να φτάσει το Ορθόδοξο μήνυμα έως αυτούς, στον τόπο τους. Αυτό για να γίνει πρέπει να υπάρξουν οι εργάτες εκείνοι του Ευαγγελίου που θα δεχτούν να μετακινηθούν για να το φέρουν κοντά τους. Δεν είναι τόσο αυτονόητο αυτό. Για το λόγο τούτο, ένα μεγάλο

παράπονο των ανθρώπων είναι γιατί η αληθινή πίστη στον Θεό έφτασε τόσο αργά σ' αυτούς. Γιατί αυτό που, επί παραδείγματι, οι Έλληνες κατέχουν εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια δεν το μοιράστηκαν μαζί τους τόσο καιρό. Είναι συγκλονιστικό το ερώτημα και η απάντηση πολύ δύσκολη.

Τώρα, αν υποθέσουμε ότι ξεπερνιέται η πρώτη δυσκολία, εγείρεται μια καινούργια, εξίσου μεγάλη. Το πρόβλημα της γλώσσας. Επειδή δια του λόγου η αλήθεια εγγράφεται στο νου και στην καρδιά, ο λόγος του Ευαγγελίου θα πρέπει να χρησιμοποιήσει το οικείο τους γλωσσικό ιδίωμα. Για κείνους είναι πολύ δύσκολο να μάθουν ξένες γλώσσες. Κάποιος λοιπόν που γνωρίζει ξένες γλώσσες θα πρέπει να μάθει και την δική τους για να τους προσεγγίσει, να τους μεταφράσει κείμενα, να τους τα τυπώσει, να τους τα μοιράσει κ.λ.π. Από κει και πέρα αρχίζει η δική τους ευθύνη.

Άλλες δυσκολίες προέρχονται από τον φυλετικό και κοινωνικό τους περίγυρο. Το να ασπαστούν μια πίστη ξένη στον περίγυρό τους, σημαίνει γι' αυτούς να κάνουν ανατροπές και αναπροσδιορισμούς στις δομές της ζωής τους. Να δεχθούν να ζήσουν με τους άλλους, αλλά όχι σαν τους άλλους. Αυτό σημαίνει πολλά. Οι ίδιοι θα πρέπει να ξεριζώσουν από μέσα τους συνήθειες, πρακτικές, νοοτροπίες βιωμένες επί αιώνες από τους προγόνους τους και παραδομένες σ' αυτούς. Παράλληλα θα πρέπει να πληροφορήσουν και να πείσουν τους ομοεθνείς τους ότι αυτό που έχουν επιλέξει είναι δυνατώτερο και αληθέστερο, είναι κάτι πραγματικά μοναδικό.

Πολλές φορές έρχονται αντιμέτωποι με την καχυποψία, την απόρριψη, την περιθωριοποίηση αλλά και την επιθετική συμπεριφορά των συνανθρώπων τους. Κάποιοι προφανώς υποβλέπουν την αριθμητική αύξηση των Ορθοδόξων και προσπαθούν να υποσκάψουν αυτή την εξάπλωση, άλλοτε με φανερούς, άλλοτε με υπόγειους τρόπους.

Αλλά και πρακτικές δυσκολίες υπάρχουν. Για παράδειγμα, τι θα κάνει ένας άνθρωπος που έχει μέχρι τώρα ζήσει με τρείς η τέσσερις γυναίκες και έχει κάνει παιδιά μαζί τους, όταν γίνεται Ορθόδοξος και οφείλει, αφ' ενός μεν να λειτουργήσει στο εξής μέσα στον ένα και ευλογημένο γάμο την ύπαρξή του, αφ' ετέρου δε να στηρίξει και να συνδράμει τις γυναίκες και τα παιδιά που απέκτησε όταν βρισκόταν στην άγνοια;

Αναφέρθηκα εν περιλήψει και δειγματοληπτικά σε δυσκολίες και εμπόδια. Φυσικά υπάρχουν και άλλες, «ων ουκ έστιν αριθμός».

4) Ποιοί οι προβληματισμοί των νέων ανθρώπων στη Μητρόπολή σας;

Οι προβληματισμοί και τα ερωτήματα των Ορθοδόξων νέων της Μητροπόλεως είναι οι ίδιοι, και όχι μόνο, με τους προβληματισμούς των υπόλοιπων νέων:

-Ποιό θα είναι το μέλλον τους;

-Που θα επενδύσουν τη ζωή τους;

-Που θα διοχετεύσουν τον δυναμισμό και τις ικανότητές τους;

-Που θα εργαστούν, πως θα επιβιώσουν;

-Θα προτιμήσουν το χωριό η την πόλη;

-Τι σημαίνει γάμος, οικογένεια;

-Ποιο νόημα έχουν οι δυσκολίες στη ζωή; κ.α.

Σε έναν τόπο που στερείται παντελώς συνθηκών και όρων ευνοϊκών για την μόρφωση και την επαγγελματική ανέλιξη, ο προβληματισμός αυτός προβάλλει εφιαλτικός για τους νέους που μόλις κα-

τόρθωσαν να τελειώσουν το Δημοτικό η το Γυμνάσιο. Και τώρα τι; Και τώρα που; Δεδομένου ότι δεν υπάρχει η δυνατότητα της οικονομικής στήριξης εκ μέρους της οικογένειας, η χειραφέτηση του νέου η της νέας είναι αναγκαία και επιτακτική.

Τώρα, ειδικότερα για τους Ορθόδοξους νέους τίθενται ερωτήματα που σχετίζονται με τη χριστιανική τους ιδιότητα και την πρόθεσή τους να την βιώσουν συνειδητά και υπεύθυνα:

-Πως θα μπορέσω να καταρτιστώ επαρκώς σε θέματα ορθής πίστεως και ζωής με πληρότητα και σαφήνεια, στη γλώσσα που μιλώ;

-Πως θα μπορέσω να ζήσω χριστιανικά με συνέπεια, και ποιός η ποιά σύζυγος θα με ακολουθήσει στο δρόμο αυτό;

-Πως θα μπορέσω να δραστηριοποιηθώ μέσα στην Εκκλησία μου, όταν στερούμαι των μορφωτικών προϋποθέσεων και της εμπειρίας;

-Που θα αναζητήσω έμπειρο πνευματικό οδηγό στην εν Χριστώ ζωή, όταν σχεδόν όλοι οι πνευματικοί πατέρες και αδελφοί μου είναι νεοφώτιστοι;

Ίσως να υπάρχουν και άλλοι προβληματισμοί που να μην εντάσσονται μέσα στα χαρακτηριστικά ερωτήματα που έθεσα παραπάνω. Πάντως, οι νέοι μας σκέπτονται, παρακολουθούν, οραματίζονται και προσδοκούν από την Εκκλησία τους να τους καθοδηγήσει με ειλικρίνεια και γνησιότητα.

5) Τι ζητούν οι ντόπιοι από την τοπική Ορθόδοξη Εκκλησία;

Να δώσει νόημα στη ζωή και την ύπαρξή τους. Να τους αποκαλύψει αυθεντικά το πρόσωπο του Ιησού Χριστού, του δημιουργού και σωτήρα τους. Να τους ερμηνεύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου. Να τους μεταδώσει το μήνυμα της ελπίδας και της ανάστασης. Να τους μεθύσει με το μεθυστικό κρασί της αιώνιας Βασιλείας. Να τους τρελλάνει με την τρέλλα της θυσιαστικής αγάπης του Χριστού γι' αυτούς.

6) Ποιές είναι οι σχέσεις της τοπικής Εκκλησίας σας με την Ελλαδική Εκκλησία;

Αυτό είναι το «τι» της Εκκλησίας και της πίστης σ' Εκείνον.

Είναι σχέσεις νεώτερης προς πρεσβύτερη αδελφή. Σχέσεις σεβασμού, τιμής, ευγνωμοσύνης και αγάπης. Μας χωρίζουν χιλιόμετρα, αλλά μας ενώνουν σκέψεις, στοχασμοί, οραματισμοί, προσευχές. Είμαστε μακριά, αλλά ταυτόχρονα ενωμένοι μέσα στην υπόσταση του Χριστού.

Ζούμε κάτω από διαφορετικές καιρικές συνθήκες, αλλά στο ίδιο κλίμα της αγάπης Του, που θερμαίνει τους χειμώνες μας και δροσίζει τα καλοκαίρια μας.

Στον Χριστό οφείλουμε τα πάντα, αλλά στην Ελλαδική Εκκλησία οφείλουμε πολλά. Αυτό πάντα το θυμόμαστε και πάντα μας συνέχει.

7) Ποιό είναι το όραμά σας για την Ι. Μητρόπολη Μουάνζας;

Το όραμά μου είναι όλο και περισσότεροι άνθρωποι να ανακαλύπτουν στο πρόσωπο του Θεανθρώπου «την Οδό, την Αλήθεια και τη Ζωή» της ζωής τους. Η Βασιλεία Του να απλώνεται και να κατακτά έδαφος μέσα στις καρδιές μας, έτσι ώστε κάποτε όλοι οι άνθρωποι, όπου γης, να γίνουμε ένα μέσα στον Χριστό, να λουστούμε και να αστράψουμε μέσα στο Φως και στην Αγάπη Του.

† Ὁ Μουάνζας Ἱερώνυμος

ΠΑΤΗΡ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΕΛΛΗΝΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

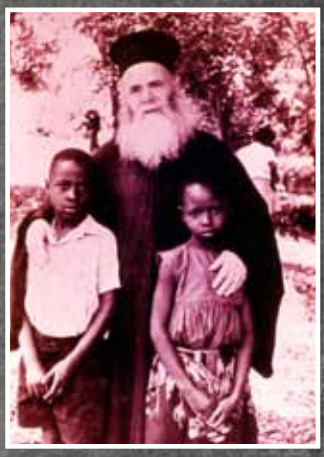

Σκαπανέας ήταν ο αείμνηστος π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος. «Αυτός άνοιξε τον δρόμο στην Αφρική».

Ο π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος είναι ο πρώτος Έλληνας Ιεραπόστολος της Αφρικής. Ο μακαριστός π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος γεννήθηκε το 1903 από μια φτωχή κτηνοτροφική οικογένεια στο χωριό Βασιλίτσι Πυλίας Μεσσηνίας και υπήρξε το έβδομο παιδί της οικογένειας. Στα δέκα του χρόνια έχασε τον πατέρα του οπότε και αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το σχολείο (ήταν στην Τρίτη Δημοτικού) για να δουλέψει. Στα 15 του χρόνια, προκειμένου να ικανοποιήσει τη δίψα του για μελέτη και ησυχία φεύγει κρυφά από την οικογένειά του και εγκαθίσταται στο μοναστήρι της Κορώνης, το οποίο εγκαταλείπει σύντομα διότι, τον επισκέπτονταν συχνά οι δικοί του και τον παρακαλούσαν να επιστρέψει στην οικογένειά του. Στη συνέχεια πηγαίνει στην Καλαμάτα, στο γνωστό τότε μοναστήρι του Παναγουλάκη (ηγούμενος γνωστός για τις ακρότητες και τη σκληρή άσκηση, στις οποίες υπέβαλλε τον εαυτό του και τους μοναχούς) και μένει εκεί ως μοναχός πλέον (π. Χρυσόστομος). Οι υπερβολές του Παναγουλάκη και η σκληρή ζωή του ασκητηρίου τον κατέβαλαν και του άφησαν μόνιμο πρόβλημα υγείας.

Μετά την απόλυσή του από το στρατό, χειροτονείται ιερέας (4η Μαΐου 1926) και διορίζεται ηγούμενος της Ιεράς Μονής Γαρδικίου Μεσσηνίας. Μαζί του πήρε και τη μητέρα του, την οποία έκειρε μοναχή. Για χρόνια υπηρέτησε τα γύρω χωριά ως εφημέριος. Εδώ ο π. Χρυσόστομος βρήκε χρόνο να μελετήσει και να τελειώσει το δημοτικό ως κατ' οίκον διδαχθείς. Επίσης, ασχολείται και με την εκμάθηση της Γαλλικής γλώσσας. Μετά τη διάλυση της Μονής Γαρδικίου (λόγω έλλειψης προσωπικού), ο π. Χρυσόστομος μετατίθεται στο Μετόχι της Μονής Βουλκάνου Χρυσοκελλαριάς. Στη συνέχεια πηγαίνει στην Αθήνα και εγγράφεται ως αδελφός στην Ιερά Μονή Πετράκη, όπου και ασχολείται με την εξομολόγηση ανθρώπων όλων των ηλικιών και γίνεται ιδιαίτερα αγαπητός. Στα χρόνια της Κατοχής ο π. Χρυσόστομος βρέθηκε στην Έδεσσα, όπου και υπηρέτησε ως Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος και Πρωτοσύγγελος. Ακολούθησαν μεταθέσεις του στην Κοζάνη, τη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα, όπου και κατάφερε να πάρει το απολυτήριο του Γυμνασίου. Στη συνέχεια εγκαθίσταται ξανά στη Μονή Πετράκη της Αθήνας και παίρνει την απόφαση να εγγραφεί στη Θεολογική Σχολή της Αθήνας. Στα 55 του χρόνια (1958) καταφέρνει και παίρνει το πτυχίο που τόσο επιθυμούσε. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του στην Αθήνα, είχε έρθει σε επαφή με κάποιους Αφρικανούς συμφοιτητές του και μάθαινε για την Αφρική. Με τις επαφές αυτές γεννήθηκε η ιδέα της ιεραποστολής στην Αφρική.

Στα 57 του χρόνια ο «παππούς», όπως χαρακτηριστικά τον προσφωνούσαν, μεταβαίνει στην Αφρική, συνοδευόμενος από την ανιψιά του Όλγα Παπασαράντου, αδελφή

του Αντικαρκινικού Νοσοκομείου Αθηνών «Ο Άγιος Σάββας», με ιεραποστολικό σκοπό. Ο τότε αρχιεπίσκοπος αλλά και όλοι οι γνωστοί του τον αποθάρρυναν, προβάλλοντας ως δικαιολογίες το προχωρημένο της ηλικίας και την κατάσταση της υγείας του. Σε μία επίσκεψη του στους Αγίους Τόπους συνάντησε τον πατριάρχη Αλεξανδρείας. Σε λίγες μέρες βρέθηκε στην Ουγκάντα. Γράφει για τις πρώτες δυσκολίες που συνάντησε: «ούτε κατοικία, ούτε ναός, ούτε κλήρος. [...] αι ολίγαι ελληνικαί οικογένειαι, μίλια μακρυά η μία από την άλλην. Οι μαύροι Ορθόδοξοι, ομοίως διεσπαρμένοι κατά δεκάδας και εκατοντάδας μιλίων εις τα 4 σημεία του ορίζοντος. Οι ιθαγενείς ιερείς αδαέστατοι και επτοημένοι...». Ανοίγεται λοιπόν σε μια ευρεία αλληλογραφία. Γράφει σε φίλους, συγγενείς, γνωστούς που μπορεί να βοηθήσουν με οποιονδήποτε τρόπο. Έτσι, άρχισε σιγά σιγά να δέχεται βοήθεια από την Ελλάδα, την Ευρώπη, την Αμερική (επιταγές, δέματα με ρουχισμό, σκεύη κ.ά.). Γράφει: «στις 22 λήγοντος μηνός (Μαρτίου) 1961 ετελέσθησαν τα εγκαίνια του μικρού Ναού της Ιεραποστολής μας.[...] Λουγκάντα δεν έμαθα ακόμη, έχω μάθει όμως αρκετά «Σουαχίλι». Τα λέγω ανακατωτά με τα αγγλικά και συννενουούμαι σχεδόν καλά». Κατηχεί, διδάσκει, λειτουργεί. Πλήθος ιθαγενών βαπτίζεται. Ετοιμάζει και άλλους και τους οδηγεί στην ιερωσύνη.

Εξαπλώνει την Ιεραποστολή στις γειτονικές Κένυα και Τανζανία. Στο Ναϊρόμπι της Κένυα δημιουργεί άλλον ιεραποστολικό σταθμό: «το έργον προχωρεί, η Ορθοδοξία εξαπλούται». Μεταφράζει στη Σουαχίλι τη Θεία Λειτουργία και διάφορες προσευχές. Κάνει διαρκώς εκκλήσεις για βοήθεια μέσω αλληλογραφίας προς την Ελλάδα και προσκαλεί ανθρώπους να πάνε να βοηθήσουν το έργο του, χωρίς ανταπόκριση. Στη συνέχεια ξεκινά για το Κογκό, τη νεοπαγή Δημοκρατία του Ζαίρ. Εκεί συναντά ακόμα μεγαλύτερη ανταπόκριση από τους ιθαγενείς.

Ωστόσο υπάρχει τεράστια έλλειψη σε συνεργάτες αλλά και υλική βοήθεια. Στις επιστολές του όμως είναι έκδηλο το παράπονό του ότι κανείς δεν είχε ενδιαφερθεί να πάει εκεί κοντά του και να τον βοηθήσει στο έργο παρά τις απεγνωσμένες του εκκλήσεις. «Δεν θα βρεθεί κάποιος να με λυπηθεί;» έγραφε. Μοναδικές εξαιρέσεις ο π. Αθανάσιος Ανθίδης (1963), μετέπειτα Ιεραπόστολος στην Καλκούτα των Ινδιών.

Παρ' ότι ήτο γέρων και μόνος και το φορτίο βαρύ στούς ασθενικούς του ώμους, εν τούτοις δεν ελύγιζε από την κακουχία και συνέχεια έκαμνε έκκληση για συνεργάτες, προέτρεπε κάθε δυνάμενον. «Ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τόν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καί φωτίσαι πάντας» (Εφεσ.3,8). «Είμαι αποφασισμένος να μείνω εδώ.....», έγραφε.

Τη 13η Δεκεμβρίου 1972, κατά τη διαδρομή από την Κανάγκα στο Μπουζμάζι, τον κατάβαλε μια ακατάσχετη ρινορραγία. Επέστρεψε στην Κανάγκα, λειτούργησε τα Χριστούγεννα και τελικά κοιμήθηκε την 29η Δεκεμβρίου 1972 στο νοσοκομείο της Κανάγκα. Η στάση σεβασμού που κράτησε ο π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, ειδικά προς τα τοπικά έθιμα, και γενικά η εκτίμησή του προς το ποίμνιό του, βρήκε την απάντησή της κατά την κήδευση αυτού του ιεραποστόλου. Οι ιθαγενείς τον τίμησαν με τα δικά τους έθιμα της κηδείας, ντυμένοι με τις τοπικές ενδυμασίες της Κανάνγκα του Ζαΐρ.

Σκαπανέας ήταν ο αείμνηστος π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος. «Αυτός άνοιξε τον δρόμο στην Αφρική». Σήμερα ζώντας σέ μία εποχή χλιαρότητος καί αδιαφορίας, όπου κυριαρχεί ὁ ἀτομισμός, πόσο θά πρέπει να κρατάμε υψηλά στην συνείδησή μας καί να παραδειγματιζόμαστε από εκείνους τούς ολίγους, πού παραμερίζοντας το συμφέρον τους, εξέρχονται από τον κλοιό μιας προσωπικής αυτάρκειας και αψηφώντας και την ίδια τους την ζωή, αγωνίζονται να μεταδώσουν το φως του Ευαγγελίου κα τις αιώνιες Αρχές στους αδελφούς «τούς ἐν σκότει καί σκιᾶ θανάτου καθημένους».

Επιμέλεια κειμένου:
Αικατερίνη Παπακωνσταντίνου,
θεολόγος.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΗ ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΗΝ ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στην Αγ. Γραφή και στην Ιερή Παράδοση της εκκλησίας μας, πλήθος είναι οι περιπτώσεις ανθρώπων πού καλούνται από το θεό να υπηρετήσουν ένα μεγάλο έργο. Το κήρυγμα του «Λόγου του Θεού», κήρυγμα μετανοίας και σωτηρίας είναι ένα από τα σημαντικότερα έργα. Η τελευταία εντολή που έδωσε ο Κύριος στους μαθητές Του ήταν **«πορευθέντες ούν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη...»** (Ματθ. κεφ. ΚΗ',στ.19-20)

Το κάλεσμα αυτό γίνεται δεκτό από τους ανθρώπους του Θεού, οι οποίοι πολλές φορές προβάλλουν την προσωπική τους αδυναμία και αναξιότητα. Η επέμβαση του Θεού σε κάθε περίπτωση, παραμερίζει τις όποιες δυσκολίες και οδηγεί στην πραγματοποίηση του σχεδίου Του. Στην Π. Διαθήκη (Ησαίας κεφ. ΣΤ', στ.8-9), στο κάλεσμα του Θεού «ποιον θα στείλω και ποιος θα πορευθεί προς τον λαόν αυτόν;», πρόθυμος ο προφήτης Ησαίας απαντά : «ιδού εγώ ειμί, απόστειλόν με». Στον προφήτη Ιερεμία ο Θεός απευθύνει τον εξής Λόγο: «προφήτην εις έθνη τέθεικά σε» και εκείνος ταπεινά απαντά «ω, Δέσποτα Κύριε, εγώ δεν γνωρίζω να ομιλώ γιατί είμαι πολύ νέος» (Ιερεμ. κεφ.Α',στ.5-6).

Η επέμβαση του Θεού σε κάθε περίπτωση, παραμερίζει τις όποιες δυσκολίες και οδηγεί στην πραγματοποίηση του σχεδίου Του.

Ο ιερεύς της Βαιθήλ Αμασίας, επειδή τον ενοχλεί το κήρυγμα του προφήτη Αμώς, θέλει να διώξει τον προφήτη προς την περιοχή της Ιουδαίας. Ο ταπεινός Αμώς του αποκρίνεται :"δεν ήμουν εγώ προφήτης, ούτε γιός προφήτη, γιδοβοσκός ήμουν και εχάρασσα κορμούς συκομορεών (Αμώς κεφ.Ζ',στ.12-14).

Στη συνέχεια, χωρίς φόβο, με απόλυτη υπακοή στο θέλημα του Θεού αρχίζει το κήρυγμά του «τάδε λέγει Κύριος...».

Από το βιβλίο τού προφήτη Ιωνά, παίρνουμε το γνωστό περιστατικό με το κήρυγμα του προφήτη στη Νινευί, για να τονίσουμε **μια βασική αρχή της ιεραποστολής που είναι η ταπεινή υπακοή στο κάλεσμά Του**.

Ο προφήτης, στενόκαρδος Ιουδαίος, δεν μπορούσε να δεχθεί ότι στην αγάπη του Θεού, εκτός από τον ισραηλιτικό λαό, χωρούν όλοι οι άνθρωποι, όλοι οι λαοί. Ο προφήτης θα επιθυμούσε να μη μετανοήσουν οι Νινευίτες, ώστε να καταστραφούν και έτσι να μην αποτελούν απειλή για τους ισραηλίτες. Γνώριζε όμως ότι για να τον στέλνει ο Θεός να κηρύξει , οι Νινευίτες θα μετανοούσαν και θα σώζονταν. Πράγματι μετανόησαν, από το βασιλιά μέχρι τον τελευταίο υπήκοο. Μεγάλη η θλίψη τού Ιωνά για τη σωτηρία των Νινευιτών. Μεγάλη και η θλίψη του για την κολοκυθιά που φύτρωσε μόνη της (κατά το πρόσταγμα του Θεού) η οποία τον προστάτευε από τον καύσωνα της ημέρας και τώρα ξεράθηκε.

Ο πανάγαθος Θεός παιδαγωγεί τον προφήτη του και του λέγει » συ λυπήθηκες για μία κολοκύνθη για την οποία δεν εκοπίασες...σε μία νύχτα φύτρωσε και σε μία νύχτα χάθηκε. Εγώ πώς να μη λυπηθώ για τη μεγάλη πόλη Νινευί στην οποία κατοικούν περισσότερα από 120.000 παιδιά;...» (Ιων. κεφ. Δ', στ.11).

Ενώπιον αυτής της απέραντης αγάπης του Θεού προς τα πλάσματά του ποιος μπορεί να αντισταθεί; Όποιον ο Θεός καλεί, ταπεινά εκείνος ψιθυρίζει το «γενηθήτω το θέλημά σου» και πορεύεται στο ιεραποστολικό του έργο.

Από την Κ.Διαθήκη αναφέρουμε ενδεικτικά τη θαυμαστή κλήση τού Αποστόλου Παύλου (Πράξ. Αποστ. κεφ.Θ'), ο οποίος από διώκτης έγινε ο διαπρύσιος κήρυκας τού Ευαγγελίου του Χριστού. Ο μέγας αυτός Απόστολος, ταπεινά περίμενε να του υποδείξει το Πνεύμα το Άγιο πού πρέπει να πορευτεί και να κηρύξει. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός, όπου ο Απόστολος - στη δεύτερη περιοδεία του - εμποδιζόταν από το » Άγιο Πνεύμα» να κηρύξει το Λόγο στην Ασία. Το βράδυ είδε όραμα στο οποίο Μακεδόνας άνδρας τον παρακαλούσε λέγοντας «διαβάς εις Μακεδονίαν βοήθησον ημίν". Αμέσως κατάλαβε ότι ήρθε η ώρα να κηρύξει το Χριστό στους Έλληνες και χωρίς καθυστέρηση έπλευσε με τους συνεργάτες του στη Σαμοθράκη (Πραξ. Αποστ. κεφ. ΙΣΤ. στ.6-11). Ο ευαγγελιστής Λουκάς στις πράξεις των Αποστόλων (κεφ.Η',στ.25-40), διασώζει το περιστατικό με τον Απόστολο Φίλιππο, ο οποίος ακολουθώντας την προτροπή του Αγίου Πνεύματος «πρόσελθε και κολλήθητι τω άρματι τούτω», εκατήχησε και εβάπτισε ένα αξιωματούχο Αιθίοπα . Στη συνέχεια το Πνεύμα Κυρίου «ήρπασε» τον Φίλιππο και τον μετέφερε εις Άζωτον όπου διήρχετο πόλεις κηρύττοντας το Ευαγγέλιο. Εάν λοιπόν ανατρέξουμε σε όλους τους προφήτες της Π. Διαθήκης, στους Αποστόλους της Καινής Διαθήκης και στους εργάτες του Ευαγγελίου στη ζωή της εκκλησίας, πάντα θα δούμε ότι ο Θεός είναι ΕΚΕΙΝΟΣ που τους καλεί.

Αυτή την κλήση πρέπει να αισθάνεται μέσα του έντονη ο ιεραπόστολος. Η ψυχή του δεν πρέπει να έλκεται και να επηρεάζεται από καμμία άλλη φωνή. Τότε είναι σίγουρος ότι τον καλεί ο Θεός στη σκληρή εργασία της ιεραποστολής.

Αυτή την κλήση πρέπει να αισθάνεται μέσα του έντονη ο ιεραπόστολος. Η ψυχή του δεν πρέπει να έλκεται και να επηρεάζεται από καμμία άλλη φωνή. Τότε είναι σίγουρος ότι τον καλεί ο Θεός στη σκληρή εργασία της ιεραποστολής. Βέβαια πολλοί πρόβαλαν τις αντιρρήσεις τους αναφέροντας τις αδυναμίες τους και τις ελλείψεις τους. Στο τέλος όμως παραδίδονταν στο θέλημα Του και πορεύονταν το δρόμο που τους έδειχνε ο Θεός. Αμέτρητοι είναι εκείνοι που άφησαν τα πάντα και υπακούοντας ταπεινά «στο κάλεσμα», έδωσαν τη ζωή τους ολόκληρη και έγιναν οι πρόθυμοι εργάτες στον αμπελώνα του Κυρίου . Ας δεηθούμε λοιπόν, σύμφωνα με τον αιώνιο Λόγο, να γίνουν πολλοί οι άξιοι εργάτες που θα εργάζονται στον αμπελώνα Του.

Όποιον ο Θεός καλεί, ταπεινά εκείνος ψιθυρίζει το "γενηθήτω το θέλημά σου" και πορεύεται στο ιεραποστολικό του έργο.

Ηλίας Στάθης
Θεολόγος, Άρχων Πρωτοψάλτης
της Ι.Μ. Θηβών & Λεβαδείας

Σταυρίτσα Ζαχαρίου

Με ἐγκαρδιότητα οἱ ἰθαγενεῖς στήν Κένυα δέχονται τήν ἀείμνηστο Σταυρίτσα Ζαχαρίου

Η «Μάμα» Σταυρίτσα στο ξεπροβόδισμα του Ιεραπ. των Ινδιών αρχιμ. π. Ανθίδη στην αίθουσα του Ομίλου μας το έτος 1986

Τόν Ἰανουάριο τοῦ 2000 «ἐσπάρη» στήν Ἀφρικανική γῆ ἡ σύγχρονη ἱεραπόστολος Σταυρίτσα Ζαχαρίου.

Ἕνας ἀπό τούς τομεῖς τῆς ζωῆς τῆς ἐκκλησίας, στούς ὁποίους προσέφερε γιά μεγάλο διάστημα τήν ἀγάπη της καί τίς ὑπηρεσίες της, ἦταν καί ἡ ἐξωτερική ἱεραποστολή.

Γεννήθηκε τό 1916 στό Ἀϊβαλί τῆς μαρτυρικῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἦταν συγγενής τοῦ μεγάλου ἁγιογράφου Φώτη Κόντογλου. Μετά τόν ξεριζωμό μεγάλωσε στή Μυτιλήνη, ὅπου καί δημιούργησε οἰκογένεια.

Στήν Ἀμερική, ὅπου ξενιτεύθηκε, διηύθυνε οἶκο Γουναρικῶν. Οἱ κατηχήσεις, ἡ φιλανθρωπία, καί ἡ ἐλεημοσύνη ἦταν ἀσταμάτητη μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς της.

Μεγάλη Σαρακοστή τοῦ 1969. Ὁ χρόνος τῆς μεγάλης κλησης ἀπό τόν μεγάλο Ψαρά. Ἀξιώθηκε προσωπικῆς κλήσεως ἀπό τόν Κύριο στήν Ἱεραποστολή «Πήγαινε νά βοηθήσεις τούς ἀγρίους στήν Ἀφρική». Ἡ ἀπάντηση της ἦταν ἄμεση «θά 'ρθῶ Κύριε».

Ἐκείνη τή στιγμή εἶδε μπροστά της ὅλη τήν Ἀφρική καί τούς τόπους, ὅπου θά πήγαινε.

Ἐργάστηκε 30 ὁλόκληρα χρόνια στήν Κένυα, Ζαΐρ, Οὐγκάντα, Τανζανία, συνεργάτης τῶν ἱεραποστόλων Πατέρων Χρυσοστόμου Παπασαραντόπουλου, Ἀμφιλοχίου Τσούκου, Θεοδώρου Νανκυάμα, Κοσμᾶ Γρηγοριάτη. Ἕνα διάστημα πῆγε καί στήν Ἰνδία κοντά στόν π. Ἀθανάσιο Ἀνθίδη.

Γιά τούς μαύρους Ὀρθόδοξους ἦταν

«Μαμά» Σταυρίτσα

Ἡ ἀκάματη θερμουργός Ἑλληνίδα «Μαμά Σταυρίτσα» μέ τά (70) ἑβδομήντα της χρόνια χτίζει αὐτή τή στιγμή τόν (16) δέκατο ἕκτο Ὀρθόδοξο Ναό στήν Ἀφρική καί συγκεκριμένα στό LIKASI τοῦ ZAIRE.

Στό τελευταῖο γράμμα της ἀφοῦ χιλιοευχαριστεῖ τούς Ἕλληνες γιά τήν οἰκονομική βοήθεια πού τῆς ἔδωσαν, συνεχίζοντας ἐκφράζει τή μεγάλη της στενοχώρια διότι τά χρήματα δέν ἔφθαναν γιά τό τελείωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Συμπληρώνει, λοιπόν στό γράμμα της:

«... λυποῦμαι διότι (οἰκοδομικά) ὑλικά στήν ἐπιστροφή μου (στήν Ἀφρική), τσιμέντο, χαλίκια, ἄμμο καί τοῦβλα, τά βρῆκα εἰς διπλασίαν καί τριπλασίαν τιμήν ἀπό ὅτι τά ἄφησα κατά τήν ἀναχώρησί μου (γιά τήν Ἑλλάδα). Ἔχω ἀπογοητευθεῖ διότι δέν θά φθάσουν τά χρήματα πού ἔχω στάς χεῖρας μου διά τήν τελείαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀνωτέρω Ναοῦ.

Ἐπικαλοῦμαι τάς προσευχάς σας καί τήν χρηματικήν ἐνίσχυσίς σας.

Διαβιβάστε παρακαλῶ... τούς θερμούς μου χαιρετισμούς καί τάς ἀπείρους μου εὐχαριστίας εἰς ὅλα τά μέλη τῆς Ἱεραποστολῆς.

Σταυρίτσα»

Από την αλληλογραφία του Ομίλου μας με τη Μάμα Σταυρίτσα.

ἡ «μαμά Σταυρίτσα». Κυρίως ἐπιδόθηκε στήν ἀνέγερση Ναῶν. Τούς ἄρχιζε ἀπό τά θεμέλια καί τούς παρέδιδε μέ τό κλειδί. Ἔφτιαξε καί ὁλοκλήρωσε 19 Ναούς.

Τό ἔργο τῆς κατηχήσεως ἦταν συνεχές. Τά ἔλεγε ἁπλά καί πειστικά.

Ἐνδιαφερόταν ἐπίσης γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς πείνας, τῆς φτώχειας, τῆς ἀρρώστιας. Ὁ Θεός τῆς ἔδωσε καί τό χάρισμα τῆς ἁγιογραφίας.

Ὅλους τούς ἀγαποῦσε σάν παιδιά της. Μάθαινε στίς γυναῖκες ράψιμο καί οἰκοκυρική. Περιποιόταν ἰδιαίτερα τούς μαύρους ἱερεῖς, γιά νά ἔχουν τά σπίτια τους, τόν μισθό τους, τά ράσα τους, τά ἄμφιά τους.

Ἐξοικονομοῦσε χρήματα ἀπό τήν Ἀμερική, ὅπου ἔκανε ἐράνους, παρουσιαζόταν σέ ἐκπομπές στήν τηλεόραση καί εἶχε τήν συμπαράσταση τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου.

Σάν γνήσια «ἐργάτρια τοῦ Χριστοῦ» δέν ἀπέφυγε τούς διωγμούς, τίς συκοφαντίες, τίς ὕβρεις καί τίς διαβολές. Ὅλα τά ἀντιμετώπιζε μέ ἀνδρεία ἀπτόητη.

Σέ ἡλικία 80 ἐτῶν ἄφησε τήν τελευταία της πνοή στό Ναϊρόμπι τῆς Κένυας στίς 3-1-2000.

Καί ἤδη ἀναπαύεται στήν Ἀφρικανική γῆ κοντά στούς ἄλλους ἱεραποστόλους τῆς Ὀρθοδοξίας, Χρυσόστομο, Κοσμᾶ, Χαρίτωνα...**Τό ἔργο της χρειάζεται συνέχιση. Ποιοί κληρικοί καί ποιοί λαϊκοί θά ἀξιωθοῦν προσωπικοῦ καλέσματος ἀπό τόν Κύριο;**

Μ.Γ.

+ Ἀναστάσιος
Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας

«...Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται...»

Ὁ σταυρωθείς καί ἀναστάς Χριστός πραγμάτωσε τό «καινόν», «ἅγιον»Πάσχα, τήν ἔξοδο, τή διάβαση ἀπό τήν ἁμαρτία, τή φθορά καί τόν θάνατο στήν ἀληθινή ζωή.

Στόν ἀναστάσιμο χαιρετισμό «Καλό Πάσχα»συμπυκνώνεται καί ἡ πρόσκληση στόν καθένα μας γιά μιά βιωματική ἔξοδο: Ἀπό τήν ὑποκρισία καί τήν ἀνομία, στήν ἀλήθεια καί τή δικαιοσύνη. Ἀπό τήν ἀπομόνωση τοῦ ἀτομισμοῦ μας, στήν ἐνεργό ἀλληλεγγύη. Ἀπό τήν ἀποκαρδίωση καί τόν φόβο, στήν ἐλπίδα καί τήν εἰρηνική χαρά. Ἀπό τήν ὀλιγοπιστία, στή συνειδητή πίστη. Ἀπό αὐτό πού εἴμαστε σέ αὐτό πού ὁ ἀναστάς Κύριος θέλει νά γίνουμε: ἄνθρωποι πού θά χαιρόμαστε τήν ἀγάπη Του καί θά τήν ἀκτινοβολοῦμε. Καλό Πάσχα!

Μέ βαθιά ἀγάπη ἐν τῷ ἀναστάντι Χριστῷ,

† ὁ Τιράνων Ἀναστάσιος

Τίρανα, Πάσχα 2012

Το συγκρότημα τού νέου Καθεδρικού ναού τῶν Τιράνων

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΑΤΙΟΥ, ΑΥΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΙΝΗΣ
BERAT - SHQIPERI

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2012

Προς τον Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
Εἰς Ἀθήνας

Ἡ θριαμβευτική διαβεβαίωση τῶν συγκεντρωμένων, εἰς τήν Σιών, Ἀποστόλων καί Μαθητῶν, «Ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως!» (Λουκ. 24, 34), πραγματικά ἀναστήθηκε ὁ Κύριος, ἀντηχεῖ ἀνάμεσα στούς αἰῶνες, σάν νικήτρια ἰαχή, εἰς τά στόματα τῶν πιστῶν. Ἡ διακήρυξη αὐτή ἀποτελεῖ τήν δικαίωση τῆς ἐνανθρώπισης τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τήν ἐγγύηση τῆς λύτρωσης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τήν δύναμη τοῦ Εὐαγγελίου, τήν πέτρα τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν, τό θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις καί τά αἰσθήματα πλημμυρισμένος στόν νοῦν καί στήν καρδιά, ἐπικοινωνῶ μέ πολλή χαρά, μέ τήν ἀγάπη σας, προσφωνώντας τόν νικητήριο παιᾶνα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Εὐχόμενος ταπεινά, ὅπως ὁ Ἀναστημένος Κύριος μᾶς ἀξιώνη ὅλους νά γιορτάζουμε καί νά πανηγυρίζουμε τήν ἐπίσημον καί ἁγίαν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως μέ ὑγείαν ψυχικήν καί σωματικήν γιά πολλά ἔτη καί τό φῶς πού ἀνέτειλε ἀπό τό ζωοδόχο τάφο νά καταλάμπη πάντοτε τήν ψυχήν μας καί νά κατευθύνη τήν προαίρεσίν μας καί τά διαβήματά μας πρός τό καλό εἰς δόξαν τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου.

Ὁ Βερατίου Αὐλῶνος καὶ Κανίνης

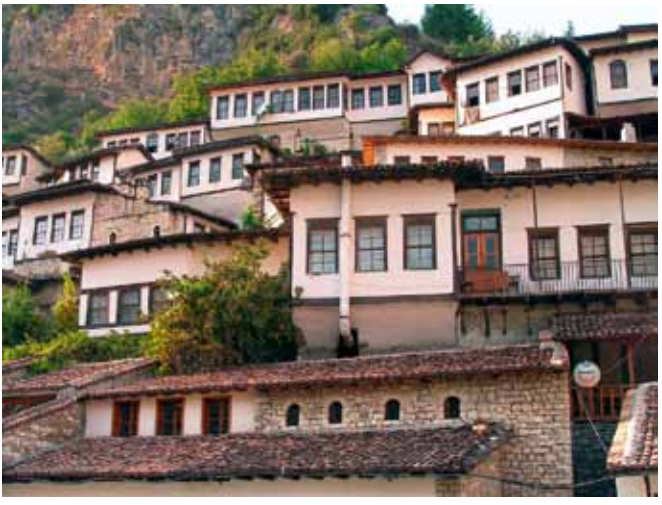

ECUMENICAL PATRIARCHATE
한국 정교회 대교구
ORTHODOX METROPOLIS OF KOREA
THE METROPOLITAN

Ἀγαπητοί ἀδελφοί ἐν Κυρίῳ,

Μόνον ἡ πίστη στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι «ἡ τῆς εἰρήνης ὑπόθεσις, ἡ τῆς καταλλαγῆς ἀφορμή, ἡ τοῦ θανάτου κατάλυσις, ἡ τοῦ διαβόλου ἧττα» (Ἰω. Χρυσόστομου, Εἰς τό ἅγιον Πάσχα, PG 52:766), μπορεῖ, ὡς γνωστόν, νά μᾶς χαρίσει τήν δύναμη γιά νά συνεχίσουμε τόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς μέ ἐλπίδα, θάρρος καί αἰσιοδοξία γιά τό μέλλον.

Ἀπό τήν χώρα τῆς Πρωινῆς Γαλήνης δεχθεῖτε, σᾶς παρακαλῶ, τίς ὁλοκάρδιες εὐχές τόσο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πισιδίας π. Σωτηρίου, τῶν Κορεατῶν κληρικῶν, μοναχῶν, συνεργατῶν καί τῶν πιστῶν ἀδελφῶν τῆς ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησίας μας ὅσο καί τίς δικές μου γιά νά εἶναι το φετινό Πάσχα γιά σᾶς καί τούς οἰκείους σας πέρασμα καί διάβαση σε καλύτερες-ἀναστάσιμες μέρες.

Χριστός Ἀνέστη!

Μετά πολλῆς ἀγάπης καί τιμῆς ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι

그리스도께서 부활하셨습니다!

+ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

Σεούλ, Πάσχα 2012

Kisha Orthodhokse Autoqefale e Shqipërisë
Akademia Teologjike "Ngjallja e Krishtit"
Shën Vlash, Durrës

Προς:
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΟΜΙΛΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Χριστός Ανέστη,

Διά της Αναστάσεως, ο Χριστός, όχι απλά έδειξε στον άνθρωπο την αληθινή πατρίδα του, αλλά τον έβαλε μέσα σε αυτή. Για αυτό ας μη ξεγελαστούμε από τα πράγματα της ζωής αυτής, ούτε να απελπιστούμε από τις δυσκολίες και τους πόνους της.

Αλλά φωτιζόμενοι από το Φως της Αναστάσεως να πορευόμαστε με θάρρος προς την πατρίδα μας, που ο Αναστάς Χριστός μας έχει ετοιμάσει.

Ας έχουμε αυτήν την ελπίδα και τη χαρά της Αναστάσεως.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα!

Μετά πολλής της εν Χριστώ αγάπης

+ο Απολλωνίας Νικόλαος

Ορθόδοξο Πάσχα και Βαπτίσεις σε Κόστα Ρίκα και Γουατεμάλα

Το Ορθόδοξο Πάσχα εορτάστηκε φέτος και στη Κόστα Ρίκα και στη Γουατεμάλα και σε κάποιες περιοχές της Κίνας. Παρουσιάζουμε κάποιες ειδήσεις και φωτογραφίες από τον εορτασμό αυτό. Δοξάζουμε τον Θεό, γιατί ζούμε στα χρόνια αυτά, όπου δημιουργούνται Ορθόδοξες Εκκλησίες και ιεραποστολές, σε πολλές περιοχές του πλανήτη, παρόλο που η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν έχει ούτε τα οικονομικά- υλικά μέσα (έντυπα- τηλεοπτικά και διαδικτυακά μέσα), ούτε το ανθρώπινο δυναμικό των άλλων χριστιανικών ομολογιών και θρησκειών και παραθρησκειών. Δεν μπορούμε να κρύψουμε τη θλίψη μας, βέβαια, για το γεγονός ότι οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί σε κάποιες χώρες είναι λίγοι, μερικές δεκάδες ή εκατοντάδες, λόγω των ελλείψεων στην οργάνωση και στην ενότητα της Ορθόδοξης Ιεραποστολής.

Με την Χάρη του Αναστάντος Χριστού και εν μέσω πολλών δυσκολιών και αντίξοων συνθηκών συνεχίζεται το έργο της Ορθόδοξης Ιεραποστολής στον ιεραποστολικό αγρό της Costa-Rika.

Ο π.Σίλας και οι συνεργάτες του συνεχίζουν, εν μέσω πολλών εμποδίων και ποικίλλων πειρασμών, να σπέρνουν τον Λόγο του Θεού και ήδη σιγά-σιγά αυτός βρίσκει καρποφόρο έδαφος και δίνει καρπούς .

Σήμερα η Ορθόδοξη κοινότητα αριθμεί 17 Ορθοδόξους εκ των οποίων οι τρείς είναι Ρώσοι,τρείς είναι Άραβες ,δύο Έλληνες και εννέα Κοσταρικανοί...Το Μεγάλο Σάββατο του 2012 βαπτίστηκαν τρείς Κατηχούμενοι ,ο Γρηγόριος ,η Βασιλική και ο Συμεών ο οποίος πριν δύο μήνες λόγω σοβαρού προβλήματος υγείας του έκοψαν το ένα πόδι.

Για μιά ακόμα χρονιά οι Ορθόδοξοι Κοσταρικανοί με υποδειγματική ευλάβεια και συγκίνηση γιόρτασαν τα Πάθη του Θεανθρώπου και την Ζωηφόρο Ανάσταση, σε σπίτι ειδικά διαμορφωμένο σε πρόχειρο, αφού δεν έχουν ναό.

Όσοι επιθυμούν να βοηθήσουν την Ορθόδοξη Ιεραποστολή στην Costa-Rika, μπορούν να απευθυνθούν στον Όμιλό μας.

Ύψιστη ανάγκη η λειτουργία της Θεολογικής Σχολής στο Κονγκό! Ακούνε οι ορθόδοξες θεολογικές σχολές της Ελλάδας;

Λόγω της οικονομικής κρίσης, υπάρχει κίνδυνος για τη λειτουργία Θεολογικών σχολών και ιερατικών κέντρων των Ορθοδόξων Ιεραποστολών. Τι θα κάνουν οι Ορθόδοξες Εκκλησίες της Ελλάδας και της Κύπρου ; Τι θα κάνουν οι Θεολογικές Σχολές Αθήνας και Θεσσαλονίκης; Λίγο χρόνο δεν έχουν για να αφιερώσουν στην προσπάθεια ενίσχυσης των Θεολογικών Σχολών στην Αφρική, στην Αλεξάνδρεια, στην Κένυα, στο Κονγκό ή όπου αλλού ; Δεν υπάρχουν καθηγητές και φοιτητές των Θεολογικών Σχολών και Εκκλησιαστικών Ακαδημιών να κάνουν εράνους υπέρ των Ορθόδοξων Ιεραποστολικών Θεολογικών Σχολών; Οι χιλιάδες Θεολόγοι καθηγητές, στην Ελλάδα και στην Κύπρο, τι κάνουν;

Η ιεραποστολή στο Κογκό συμπληρώνει φέτος σαράντα χρόνια από τότε, που ο μεγάλος ιεραπόστολος της Αφρικής π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος, αφού έσπειρε το λόγο του αληθινού Θεού και της Ορθοδόξου πίστεως, ανεχώρησε προς τον Ουρανό.

Οι ορθόδοξοι πολλαπλασιάσθηκαν, οι κόποι του συνεχιστή και διαδόχου του, π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι και των συνεχιστών του καρποφόρησαν. Η κατήχηση συνεχίζεται, πολλοί ζητούν να τους κηρυχθεί το Ευαγγέλιο. Πώς οι διακονούντες στην ιεραποστολή θα προλάβουν να ανταποκριθούν; Πού θα βρεθούν και πώς θα δημιουργηθούν εργάτες του Ευαγγελίου;

Αυτή ήταν η αγωνία όλων. Και ιδιαίτερα του αειμνήστου Μητρ. Κεντρώας Αφρικής Τιμοθέου: «Πρέπει να γίνει μια θεολογική σχολή, μια Χάλκη»! Χρειάστηκαν χρόνια, πολλές προσπάθειες και αγώνες για να πραγματοποιηθεί το όνειρό του από το διάδοχό του, Μητροπολίτη Κεντρώας Αφρικής και νυν Πενταπόλεως κ. Ιγνάτιο, με τη βοήθεια της Ι.Μ. Μεγίστης Λαύρας Αγίου Όρους, της Αδελφότητας Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, ιεραποστολικών σωματείων αλλά και απλών ανθρώπων, που συνέδραμαν στο μεγάλο όραμα.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής ήλθε και εγκαινίασε τη Θεολογική Σχολή το Σεπτέμβριο του 2007. Το κράτος του Κογκό την αναγνώρισε ισότιμη με τις άλλες πανεπιστημιακές σχολές. Έτσι ξεκίνησε, ήλθαν νέοι από την καρδιά της Αφρικής με φλόγα, να φοιτήσουν και στη συνέχεια να τρέξουν στα χωριά, στα δάση και στις πόλεις τους και να μεταφέρουν το μήνυμα της Ορθοδοξίας.

Λειτούργησε αμέσως οικοτροφείο για τη φιλοξενία των φοιτητών. Φαγητό, ενδυμασία, φαρμακευτική και υγειονομική περίθαλψη, όλα έπρεπε να τα αναλάβει η Εκκλησία, η Μητρόπολη. Ο κόσμος εκεί είναι φτωχός. Πρέπει όμως να ετοιμασθούν στελέχη για την επάνδρωση της Εκκλησίας. Σύλλογοι ιεραποστολικοί και απλοί άνθρωποι συνέδραμαν στην αντιμετώπιση των εξόδων.

Ήλθε όμως η οικονομική κρίση στην Ελλάδα, τα πράγματα δυσκόλεψαν. Τι θα γίνει; Πώς θα συνεχιστεί η λειτουργία της; Η Μητρόπολη άρχισε να δυσκολεύεται στην αντιμετώπιση των λειτουργικών εξόδων. Δεν λαμβάνει καμία κρατική βοήθεια ούτε από κάποιον Οργανισμό επιχορήγηση για τη Θεολογική Σχολή. Έτσι η αντιμετώπιση της καταστάσεως είναι δύσκολη...

Μεγάλη η αγωνία για τη συνέχιση της λειτουργίας της. Τυχόν διακοπή της θα στερήσει την Ορθόδοξη Εκκλησία από στελέχη, τα οποία είναι απαραίτητα για να μπορούν να λειτουργούν οι Ιεροί Ναοί, τα σχολεία, η φιλανθρωπία, η κατήχηση, η ιεραποστολή στις πόλεις, στα χωριά, στους ανθρώπους μέσα στα δάση. Οι 76 φοιτητές δε θα μπορέσουν να συνεχίσουν. Κι ας φλέγονται από ιεραποστολικό ζήλο.

Όλοι οι φοιτητές σε όλο τον κόσμο, όταν δεν έχουν μαθήματα, πάνε για ξεκούραση, για διακοπές.

Οι φοιτητές όμως της Ορθοδόξου Θεολογικής Σχολής στις διακοπές των μαθημάτων αντί να ξεκουρασθούν, τρέχουν κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες και από τώρα κατηχούν και μεταδίδουν τον ορθόδοξο λόγο με θαυμάσια αποτελέσματα. Ενδυναμώνουν τους πιστούς μας, προσκαλούν και οδηγούν πολλούς στην Ορθοδοξία.

Οι φύλαρχοι υποδέχονται τον Σεβ. Κεντρώας κ. Νικηφόρο

Σε ένα γράμμα του ο αείμνηστος πρώτος ιεραπόστολος π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος έγραφε:

«Εγώ αγάπησα την Αφρική, και είμαι αποφασισμένος τις λίγες δυνάμεις, που μου απέμειναν, να τις διαθέσω εδώ. Περιμένω, λοιπόν, με πόθον και αγωνίαν το ξεκίνημα των νέων, των παλληκαριών του Χριστού, που θα έλθουν ν' αναλάβουν τον ένδοξον αγώνα».

Τα παλληκάρια ήλθαν και ετοιμάζονται γι' αυτόν τον αγώνα. Τι θα γίνει; Θα βοηθήσουμε να συνεχίσουν την προετοιμασία τους; Να συνεχίσει αυτό το φυτώριο, η Θεολογική Σχολή του Αγίου Αθανασίου να ζει και να προσφέρει τους καρπούς του, τους νέους κατηχητές, δασκάλους, ιερείς, ιεραποστόλους...;

Ὁ Κεντρώας Νικηφόρος

Νέα από την Ορθόδοξη Εκκλησία στην Ινδονησία

Μεγάλες οι ανάγκες για τη Θεολογική Σχολή και το Νοσοκομείο της Ινδονησίας

Απόφοιτοι της Θεολογικής Σχολής του Απ. Παύλου Medan

Ευσεβέστατοι κύριοι και κυρίες, χαίρετε εν Κυρίω!

Με τη βοήθεια του Θεού είμαστε καλά. Θα ήθελα να σας αναφέρω μερικές ειδήσεις από την ορθόδοξη εκκλησία μας εδώ στην Ινδονησία.

Στις 12 Φεβρουαρίου 2012 έγινε η ενθρόνιση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνου στη Σιγκαπούρη. Ήμουν εκεί παρών. Δόξα τω Θεώ! Επί τέλους, έχουμε το μόνιμο Ποιμενάρχη μας.

Αδελφοί μου, στις 3 Μαρτίου 2012 είχαμε αποφοίτηση της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Παύλου Medan, το κτήριοπου χτίσατε εσείς οι Έλληνες. Οι φοιτητές, που τελείωσαν τις σπουδές τους, είναι 120 άτομα. Στην τελετή της αποφοίτησης ήρθαν και εκπρόσωποι της κυβέρνησης από την Τζακάρτα. Έτσι, το όνομα της Ορθόδοξης Εκκλησίας ανεβαίνει ψηλά. Δόξα τω Θεώ! Η Θεολογική μας Σχολή είναι ακόμη νέα στην ηλικία, αλλά διά πρεσβειών του αγίου Αποστόλου Παύλου, ο αριθμός των φοιτητών αυξάνεται συνεχώς.

Αδελφοί μου, πριν από τρεις μήνες φυτέψαμε πατάτες στο αγρόκτημα, που αγοράσαμε πέρυσι με τα χρήματα των Ελλήνων δωρητών. Βγάλαμε 30 τόνους πατάτες, αλλά δεν κερδίσαμε αρκετά χρήματα, διότι οι τιμές ήταν πάρα πολύ χαμηλές. Τώρα φυτέψαμε πιπεριές και υπολογίζουμε, ότι αρχές Ιουλίου κάτι θα πάρουμε. Έτσι, προσπαθούμε κατά το δυνατόν να μαζέψουμε κάποια χρήματα για τα έξοδα της τοπικής μας ιεραποστολής. Το Νοσοκομείο μας «Θεοτόκος» λειτουργεί κι όλας δύο χρόνια. Η βασική πηγή για την ανοικοδόμησή του προέρχεται από τον π. Ν. Μαρκέτο, συνταξ. ιερέα από την Αυστραλία. Πρόσφατα, μας ήρθαν 3 μητέρες για τοκετό και, επειδή δεν έχουμε αρκετές θερμοκοιτίδες για τα βρέφη, αναγκασθήκαμε να νοικιάσουμε από αλλού. Οι εργασίες ανοικοδόμησης του κτηρίου έχουν σταματήσει, διότι δεν έχουμε αρκετά χρήματα.

Βλέπω ότι το Νοσοκομείο αυτό είναι ένα καλό μέσο για να εξαπλωθεί η ορθόδοξη πίστη σε όλη τη Σουμάτρα. Βέβαια, ακούσαμε τα νέα από την Ελλάδα, ότι η κατάσταση εκεί δεν είναι καλή. Γι' αυτό, προσευχόμαστε στον Πανάγαθο Θεό να ευλογήσει την Ελλάδα, την πατρίδα τόσων αγίων της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας, ώστε να βγει από την κρίσιμη αυτή κατάσταση.

Σας ευχαριστώ για τις προσευχές σας υπέρ της ορθόδοξης ιεραποστολής στην Ινδονησία και για τα παραδείγματα αγάπης, που μας δείξατε και μας διδάξατε. Ο Θεός να σας ευλογεί και να σας ενδυναμώνει.

Με πολλές ευχές
π. Χρυσόστομος Manalu

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ: ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ – ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Στην Ορθόδοξη κατασκήνωση το παιδί - ο νέος άνθρωπος μαθαίνει βιώνοντας:

1. Τα Μυστήρια της Εκκλησίας μας και την προετοιμασία τους
2. Την Προσευχή, τη συνομιλία του δημιουργήματος με τον δημιουργό Του
3. Να μελετά και να ακούει τον Λόγο του Θεού
4. Να διακονεί τους άλλους
5. Να συνεργάζεται με πνεύμα ταπείνωσης
6. Να κάνει την αυτοκριτική του ώστε να αντιμετωπίζει με σύνεση τις επιτυχίες του και με πρωισμό τις δυσκολίες
7. Να αξιοποιεί τα χαρίσματά του προς δόξα Θεού
8. Να ασκεί το σώμα του για να δυναμώνει και την ψυχή
9. Να είναι πιστός στις ελληνικές παραδόσεις και αξίες
10. Να σέβεται το φυσικό περιβάλλον

Στους ανθρώπους που θα εργαστούν και φέτος στις χριστιανικές κατασκηνώσεις, δώσε Θεέ μου πίστη, δώσε προσευχή, δώσε διάκριση... να εργάζονται στον θείο αγρό σου έως εσχάτων, αλλά να αναθέτουν την ευδοκίμηση σε σένα.

Η Ομάδα φοιτητριών του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Στέργιος Σάκκος (1930-2012)

Ὁ καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Στέργιος Σάκκος γεννήθηκε τό 1930 στά Γρεβενά. Γονεῖς του ἦταν ὁ Νικόλαος καί ἡ Ἰωάννα Σάκκου ἀπό τό ὀρεινό Πολυνέρι τῆς Πίνδου. Κατά τήν διάρκεια τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν-πάντα ἄριστος σέ ὅλα τά μαθήματα- διακρίθηκε γιά τίς ἰδιαίτερες κλίσεις του στά Μαθηματικά.

(Ἡ συνέχεια τοῦ κειμένου ἔναντι→)

ΝΕΟ ΡΕΚΟΡ «ΚΟΥΜΠΑΡΑ»

Χρόνια τώρα με την ευλογία του Θεού, οι Κουμπαράδες του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. στηρίζουν το Ιεραποστολικό έργο. Ταξιδεύουν, ξενιτεύονται και ξαναγυρίζουν στον τόπο τους ένδοξα, φορτωμένοι τους θησαυρούς τους.

Δεκαετίες τώρα, ο συνεργάτης μας κος Γεώργιος Μεθυμάκης, σαν τελετάρχης της υποδοχής των κουμπαράδων οργανώνει και συντονίζει την επιτροπή για το άνοιγμά τους. Η επιτροπή καταμετρά το περιεχόμενό τους με μεθοδικότητα και προσοχή και μας ανακοινώνει τα ευχάριστα.

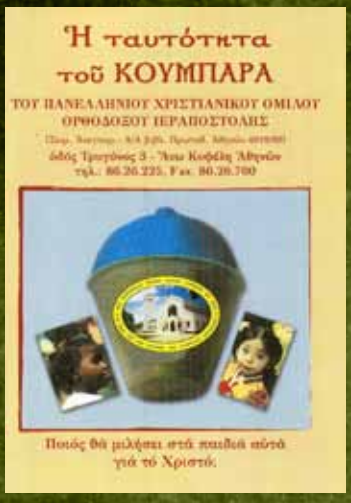

Στο πρόσφατο άνοιγμα των κουμπαράδων απεδείχθη για άλλη μια φορά ότι παρά την οικονομική κρίση στη χώρα μας, η αγάπη και μάλιστα η χριστιανική αγάπη δεν περνά κρίση. Καταγράφτηκε νέο ρεκόρ περιεχομένου σε κουμπαρά 776 Ευρώ. Το μεγαλύτερο ποσό που μέχρι τώρα έχει παρουσιάσει κουμπαράς. Ο κουμπαράς αυτός προσκομίστηκε από τον κο Καπογιαννόπουλο Πέτρο από το Ίλιον Αττικής. Ευχαριστίες και συγχαρητήρια στον ανωτέρω δωρητή. Ο Θεός ας τον ευλογεί και ευχόμαστε να γίνει παράδειγμα προς μίμησιν.

Να υπενθυμίσουμε ότι σε όσους παραδίδουν τον Κουμπαρά τους στον Όμιλό μας, τους δίδεται επίσημη απόδειξη για την Εφορία και σχετική ευχαριστήριος επιστολή.

Η ταμίας του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
Μαρία Σταυριανού-
Οικονομολόγος

Ἡ γνωριμία του ὅμως μέ τόν τότε ἱεροκήρυκα Γρεβενῶν καί μακαριστό Μητροπολίτη Φλωρίνης π. Αυγουστῖνο Καντιώτη ὑπῆρξε καθοριστικῆς σημασίας γιά τήν πορεία τῆς ζωῆς του.

Παρά τίς ἔντονες προτροπές τῶν καθηγητῶν του ἀκόμη καί αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ του πατέρα νά γίνει μαθηματικός, ἐκεῖνος πυρπολούμενος ἀπό θεῖο ζῆλο ἐπέλεξε νά σπουδάσει τήν ἱερή Ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας. Τό 1949 εἰσήχθη μεταξύ τῶν πρώτων στήν Θεολογική Σχολή Θεσσαλονίκης, ἀπό ὅπου ἀποφοίτησε μέ «ἄριστα 10".

Προσελήφθη βοηθός στήν ἕδρα τῆς Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης στήν Θεολογική Σχολή τοῦ Α.Π.Θ. Ἀναγορεύθηκε διδάκτωρ τῆς Θεολογίας. Μετέβη στήν Γερμανία γιά μεταδιδακτορικές σπουδές. Στή συνέχεια ἐξελέγη, ἔκτακτος καθηγητής τῆς Εἰσαγωγῆς καί Ἑρμηνείας τῆς Καινῆς Διαθήκης καί ἐπανεξελέγη τακτικός καθηγητής στό τμῆμα Ποιμαντικῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Συμμετείχε ὡς εἰσηγητής σέ πολλά Θεολογικά Συνέδρια στήν πατρίδα μας καί στό Ἐξωτερικό (Κύπρο, Βουλγαρία, Ρουμανία).

Τό πλούσιο συγγραφικό ἔργο του περιλαμβάνει 100 συγγράματα μέ χιλιάδες σελίδες, ἐνῶ ἄφησε καί δεκάδες ἀνέκδοτα ἔργα.

Συνεργάσθηκε μέ τόν π. Ἰωάννη Διώτη γιά τήν ἐπανέκδοση τῆς μεγάλης Πατρολογίας τοῦ Migne.

Παράλληλα μέ τήν ἐπιστημονική του δραστηριότητα ὁ σοφός καί χαρισματικός καθηγητής ἀνέπτυξε καί πλούσια ἐκκλησιαστική, κηρυκτική καί κατηχητική δράση.

Ὑπῆρξε δόκιμος χειριστής τοῦ λόγου, συναρπαστικός καί χειμαρρώδης ὁμιλητής, μεθοδικός καί μεταδοτικός δάσκαλος.

Πραγματοποίησε χιλιάδες ὁμιλίες καί διαλέξεις σέ πολλές πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καθώς καί στούς ὁμογενεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ, στήν Ἀγγλία, Γερμανία καί Αὐστραλία. Ὡς συνεργάτης ραδιοφωνικῶν καί τηλεοπτικῶν σταθμῶν παρουσίασε θέματα ἐκλαϊκευμένης θεολογίας.

Ὑπῆρξε ὁ πνευματικός ἡγέτης καί διδάσκαλος τῶν χριστιανικῶν Ἀδελφοτήτων τῆς Θεσσαλονίκης «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ», «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΛΠΙΣ», «ΘΕΟΤΟΚΟΣ» καί τοῦ συνδέσμου χριστιανῶν νέων «ΛΥΧΝΟΣ», καθώς καί τῆς Ἀδελφότητος «ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ» στά Γρεβενά.

Ἐπί σαράντα καί πλέον ἔτη διετέλεσε ἀρχηγός χριστιανικῶν κατασκηνώσεων, ὅπου ἔδωσε ὁλόψυχα τόν ἑαυτό του κατηχώντας καί νουθετώντας νυχθημερόν παιδιά, νέους ἀλλά καί οἰκογενειάρχες.

Ἀλλά καί στήν κοινωνική καί φιλανθρωπική δράση ὑπῆρξε ἀξιοθαύμαστος. Συμμετέχοντας στά προβλήματα τῶν χειμαζομένων ὀρθοδόξων ἀδελφῶν πραγματοποίησε ἐπισκέψεις στήν περιοχή τῆς Ἀλβανίας καί τῆς Βοσνίας.

Κατά τό τελευταίο διάστημα ὑπέμεινε καρτερικά τήν δοκιμασία τῆς ἀσθένειάς του, δίνοντας μάθημα γιά τό πῶς ἀντιμετωπίζει τόν σταυρό τῆς ἀρρώστιας ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ.

Ξημέρωμα τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα (15-4-2012), μέσα στήν ἀναστάσιμη χαρά ὁ ἀναστημένος Κύριος κάλεσε τόν διαπρύσιο κήρυκα τῆς Ἀναστάσεως κοντά του, γιά νά γιορτάσει «ἐκτυπώτερον» τό Πάσχα μαζί του. **Μνησθείη Κύριος τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης του καί τῶν ποικίλων θυσιῶν γιά τήν οἰκοδομή καί τόν καταρτισμό τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ!**

Μ.Γ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΘΗΡΩΝ & ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2012
Πρός
Τήν Ὀρθόδοξον Ἀδελφότητα
«Η ΕΛΠΙΣ»
Φίλυρον Θεσσαλονίκης

Ἀδελφές ἐν Κυρίῳ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Σάς εὔχομαι ὁλοκαρδίως νά ἔχετε πλήρη καί ἀναφαίρετη τήν πνευματική χαρά τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν εἰρήνη, τό ἀνέσπερο θεῖο φῶς καί τήν ἀγάπη τού Ἀναστάντος Θείου Λυτρωτοῦ μας.

Ἐν τῇ τρισμέγιστη αὐτῇ πνευματικῇ χαρᾷ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν τριημέρου ἐγέρσεως καί ἐν τῇ ἀπολαύσει τῶν θείων δωρεῶν τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ δέομαι τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας νά ἀντιμετωπίσετε τόν πόνον καί τήν βαθειάν συγκίνησιν ἐκ τοῦ προσκαίρου χωρισμοῦ σας ἀπό τόν πρός Κύριον ἐκδημήσαντα, ἀνατελλούσης τῆς Πασχαλίου ἡμέρας, πνευματικόν σας διδάσκαλον καί ἡμέτερον πολυσέβεστον Καθηγητήν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἀείμνηστον Στέργιον Σάκκον.

Διαπύρως προσεύχομαι ὑπέρ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀναπαύσεώς του καί τῆς θείας παραμυθίας ὑμῶν καί ἁπάντων τῶν μαθητῶν-μαθητριῶν καί πνευματικῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀκαμάτου αὐτοῦ διακόνου τοῦ Ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου μας καί τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης.

Παρά τόν σφοδρόν πόθο μου νά παραστῶ κατά τήν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τοῦ πρός Κύριον μεταστάντος πεφιλημένου διδασκάλου μου δέν δύναμαι νά τό πραγματοποιήσω λόγῳ τῶν καθημερινῶν Ἀρχιερατικῶν καθηκόντων μου κατά τήν Διακαινήσιμον καί τήν ἑπομένη ἑβδομάδα, λόγῳ τῆς λιτανεύσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας μας τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἀνά τάς ἐνορίας τῆς νήσου μας.

«Ἀνάπαυσον, Σωτήρ ἡμῶν Ζωοδότα, ὅν μετέστησας ἀδελφόν ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντα δόξα Σοι.

Μετά Πασχαλίων εὐχῶν,

† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

Ειρήνη Χριστοφορίδου

Σ.Σ. Με βαθειά συγκίνηση και ευγνωμοσύνη συνεργάτες του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. τίμησαν στις 6 Ιουνίου την μνήμη της μακαριστής Ειρήνης Χριστοφορίδου στην εξόδιο ακολουθία που εψάλλη στον Ι. Ναό του Α΄ Κοιμητηρίου Αθηνών.

Η μακαριστή Ειρήνη υπήρξε αξιόλογος και συμπαθής συνεργάτρια από ιδρύσεως του Ομίλου μας - το έτος 1981- όπως και ο αείμνηστος σύζυγός της Χαράλαμπος. Ανάλωσε το βίο της στην διακονία του Κυρίου και στον πνευματικό ανεφοδιασμό των συνανθρώπων και συνεργατών μας.

Στην συνέχεια παραθέτουμε επιστολή που μας εστάλη από τις κόρες της.

Αναπαύθηκε εν ειρήνη ανήμερα του Αγίου Πνεύματος, στις 4 Ιουνίου 2012, η αγαπημένη μας Μητέρα Ειρήνη Χριστοφορίδου, χήρα του αειμνήστου Πατέρα μας Χαραλάμπους Χριστοφορίδη, συνταξιούχος εκπαιδευτικός.

Στο γραφείο της επάνω άφησε ένα τελευταίο της χειρόγραφο με μία προσευχή που απευθυνόταν προς το Άγιο Πνεύμα και αναφέρει τα εξής :

«Πνεύμα Θείον και Πανάγιον, Συ το Οποίον κατήλθες προ είκοσι αιώνων επί της Σιών και το Υπερώον μετεβλήθη εις Εκκλησίαν και οι Γαλιλαίοι υπέστησαν την μεγάλην εκείνην αλλοίωσιν και από αγραμμάτων αλιέων μετεποιήθησαν εις Αποστόλους και Ευαγγελιστάς, Συ κάτελθε και εφ'ημάς. Ως πνοή βιαία, εκρίζωσον τα πάθη μας. Ως ποταμός γονιμοποιός άρδευσον την ηθικήν ξηρασίαν μας. Ως δρόσος, δρόσισον την πνευματικήν ατονίαν μας. Ως πυρ, θέρμανον την θρησκευτικήν αδιαφορίαν μας. Ως φίλος και Παράκλητος συμμάχησον μεθ' ημών στην κατά του εχθρού πόλιν. Ως Θείος τέλος οικοδόμος, ελθέ και μετασκεύασον τας ψυχάς μας Θεοδμήτοις σκηναίς υπό τας οποίας η Τρισυπόστατος Θεότης θα εύρη το Άξιον Αυτής κατοικητήριον. Αμήν»... (Κ. Καλλινίκου)

Η εκδημήσασα Μητέρα μας γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Ήταν το τρίτο παιδί της οικογένειας του Δημητρίου Ραπαντζίκου και της Αγγελικής Πελέκη. Από μικρή ήταν μελετηρή, ευαίσθητη, έξυπνη, πρόσχαρη, κοινωνική και είχε ιδιαίτερη αγάπη προς τα παιδιά. Γι' αυτό, με προτροπή των γονέων της επέλεξε να φοιτήσει στην Αρσάκειο Παιδαγωγική Ακαδημία και να λάβει το Πτυχίο του Δημοδιδασκάλου με την μνεία «Λίαν Καλώς». Οι γονείς της ήσαν υπερήφανοι για το «μικρό» τους κοριτσάκι.

Κατά τα πρώτα έτη της επαγγελματικής της σταδιοδρομίας, σε χαλεπούς για την Ελλάδα καιρούς, η Μητέρα μας εργάσθηκε με αυταπάρνηση και πολλές θυσίες.

Αρχικά διορίσθηκε στην περιοχή του Αλμυρού – Βόλου και κατόπιν στη Βοιωτία (Οινόφυτα, Σχηματάρι, Θήβα). Στο τέλος της καριέρας της υπηρέτησε στο Δημοτικό Σχολείο της Φιλοθέης επί μία δεκαετία. Από όπου πέρασε, διακρινόταν για το ήθος και τον χαρακτήρα της, την επαγγελματική της κατάρτιση, το πάθος για την εργασία της, την ευπρέπεια της, την σεμνότητά της, την ευσυνειδησία της και την συνέπειά της. Δίκαια επεβάλετο η προσωπικότητά της. Όπως

ανέφερε χαρακτηριστικά κατά την εξόδιο ακολουθία της ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος, Κύριος Ιερώνυμος, ως ένας από τους μαθητές της, ο χάρακας που κρατούσε στα χέρια της συμβόλιζε για τους μικρούς μαθητές της την «ευθεία» που έπρεπε ν' ακολουθήσουν για να αποκτήσουν μόρφωση, αλλά και σωστό χαρακτήρα.

Παράλληλα υπήρξε εξαιρετική Σύζυγος, Μητέρα και Γιαγιά. Ήταν άψογη νοικοκυρά και επεδίωκε την τελειότητα σε όλες της τις δραστηριότητες.

Εξ άλλου, η Μητέρα μας ήταν αφοσιωμένη, ψυχή τε και σώματι, στον αγώνα της αρετής. Καθαγίασε την ζωή της με την υποδειγματική εφαρμογή των χριστιανικών κανόνων και αρχών. Το 1960, γνώρισε στην Θήβα, όπου υπηρετούσε, τον Μακαριστό Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων Κυρό Κωνσταντίνο, τότε Αρχιμανδρίτη. Η συνεργασία της μαζί του διήρκεσε πολλές δεκαετίες, αρχικά στο χριστιανικό έργο των Θηβών [Οικοτροφείο, φιλικοί κύκλοι κ.ά.] και εν συνεχεία, στον Πανελλήνιο Χριστιανικό Όμιλο της Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής, όπου, μαζί με τον αείμνηστο σύζυγό της Χαράλαμπο και άλλους εκλεκτούς συνεργάτες, υπήρξαν οι στυλοβάτες αυτού του Ομίλου, αλλά και άλλων έργων που ακολούθησαν. Επίσης, ήταν ιδιαίτερα φιλάνθρωπος και στήριζε παντοιοτρόπως μέχρι το τέλος της επίγειας ζωής της κοινωφελείς σκοπούς, Ιερές Μονές, Ιερούς Ναούς και Ιδρύματα. Έδειξε δε μεγάλη στοργή και αγάπη προς όλα τα παιδιά της Ορφανικής Στέγης «η Αγία Ταβιθά», αφού η ίδια είχε μείνει ορφανή από μητέρα σε νεαρή ηλικία και τα αποκαλούσε όλα τα κορίτσια με το όνομά τους. Αλλά και τα αισθήματα των παιδιών προς εκείνη ήσαν αμοιβαία, διότι ασχολήθηκε μαζί τους με ιδιαίτερη ευαισθησία και προσέφερε με χαρά σ' αυτά τις εκπαιδευτικές γνώσεις της.

Επί προσθέτως, η Μητέρα μας εργάσθηκε με ζήλο, περισσότερο από τέσσερις δεκαετίες, ως «καλός σπορέας», για τους φιλικούς κύκλους της «Ζωής». Ήταν άριστη ρήτωρ, με διαύγεια σκέψης και ακρίβεια στην κρίση της. Επί εικοσιοκτώ συναπτά έτη μετέβαινε στο Κορωπί για να διαδώσει τον λόγο του Θεού, ενώ παράλληλα διατηρούσε φιλικό κύκλο και στην κατοικία της. Εγκατέλειπε τα πάντα, προκειμένου να μελετήσει το θέμα που είχε να αναπτύξει στις Κυρίες. Της άρεσε μάλιστα να συζητάει τα κυριότερα σημεία του και μ' εμάς. Παρά την κόπωσή της όμως, ήταν πάντοτε χαρούμενη μετά τον κύκλο, γιατί οι Κυρίες έδειχναν μεγάλο ενδιαφέρον για το θέμα και αισθανόταν βαθιά ικανοποιημένη γιατί έπραξε το καθήκον της. Με τις περισσότερες δε Κυρίες των κύκλων της την συνέδεε μια ειλικρινής αδελφική αγάπη, η οποία συνεχίζεται τώρα προς εμάς τα παιδιά της...

Σε τιμούμε, σεβαστή και αγαπημένη μας Μητέρα Ειρήνη και Σε ευγνωμονούμε. Βαρειά η κληρονομιά που μας άφησες. Χάσαμε το ανεπανάληπτο : την πολύτιμη ανθρώπινη παρουσία Σου. Μας μένει όμως το ιδεατό : το ανάστημά Σου. Έτσι όπως Εσύ το έστησες για να διδάσκει πόση αρετή θέλουν οι αξίες και τα ιδανικά μας.

Σ' ευχαριστούμε.

Θα διατηρήσουμε με ευλάβεια στη μνήμη μας το πέρασμά Σου από τον επίγειο αυτό κόσμο, για να φωτίζει το νου και να ζεσταίνει τις ψυχές μας. Ας μας συνοδεύει η ευχή Σου και ας πρεσβεύεις για όλους εμάς.

Θέκλα Χριστοφορίδου – Κατσαΐτη
Σύμβουλος αξιοποίησης ανθρωπίνων πόρων Δρ. Γνωσιακής Επιστήμης

Αγγελική Χριστοφορίδου
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω
[πρώην μαθήτριά της]

Σελίδα

- **Μήνυμα του πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Μητροπολίτου Κυθήρων και Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ** 3
- **Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς**
  (Μεγάλος Σύγχρονος Άγιος Υπέρμαχος τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως - Ὁμολογητής) 6
- **Συμπαράσταση του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. υπέρ των χειμαζομένων συνανθρώπων μας** 8
- **Η Κάθαρση της Καρδιάς ως Προϋπόθεση Ιεραποστολής (β' μέρος)** 10
- **Συνέντευξη στο περιοδικό μας**
  Το φιλανθρωπικό, κοινωνικό και εκπαιδευτικό έργο της Ιεράς Μητροπόλεως Μουάνζας 16
- **Πατήρ Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος**
  40 χρόνια από την κοίμηση του πρώτου Έλληνα Ιεραποστόλου της Αφρικής 20
- **Ιεραποστολή και ταπεινή υπακοή στην κλήση του Θεού** 22
- **Γυναικεία διακονία στην Ορθόδοξη Ιεραποστολή - Σταυρίτσα Ζαχαρίου** 24
- **Επιστολές Ιεραποστόλων** 26
- **Νέα από τα Ιεραποστολικά μέτωπα**
  - Ορθόδοξο Πάσχα και Βαπτίσεις σε Κόστα Ρίκα και Γουατεμάλα 29
  - Ύψιστη ανάγκη η λειτουργία της Θεολογικής Σχολής στο Κογκό 30
  - Νέα από την Ορθόδοξη Εκκλησία στην Ινδονησία 32
- **Άνοιγμα νεανικής καρδιάς** 33
- **Εξόδιοι λόγοι - Κοιμηθέντες**
  - Στέργιος Σάκκος 34
  - Ειρήνη Χριστοφορίδου 37

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Ὁδός Τρυγόνος 3 (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 Ἀθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σέ περίπτωση ἀλλαγῆς διευθύνσεως παρακαλοῦμε νά μᾶς πληροφορήσετε γιά τή νέα διεύθυνσή σας

Στείλε και συ ονοματεπώνυμο και πλήρη διεύθυνση νέου αναγνώστου που θα λαμβάνει τον «Ιεραποστολικό Ταχυδρόμο ΔΩΡΕΑΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΤΡΥΓΟΝΟΣ 3 ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ
ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ
ΑΡΑΧΩΒΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

17ονΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤ. ΟΜΙΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΝ ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ ΑΡΑΧΩΒΗΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ: **«κηρύξατε τό εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει»** *(Μάρκ. ιστ', 16)*

Προσφιλεῖς ἀδελφοί καί συνεργάται τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. , ἡ Πρόεδρος καί τά μέλη τοῦ Δ.Σ.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝ

εἰς τό 17ον Συνέδριον πού ὀργανώνει ὁ Ὅμιλος μας ἀπό 24ης ἕως 26ης Αὐγούστου 2012 (Παρασκευή, Σάββατο καί Κυριακή).

Τό Ἀρχηγεῖο τῆς Κατασκηνώσεως τῆς «ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ», ὅπως πάντα ἔτσι καί ἐφέτος, εὐχαρίστως μᾶς προσφέρει τόν φιλόξενον χῶρον του.

Τό Δ.Σ. καθώς καί ἡ ἐπιτροπή ὀργανώσεως τοῦ Συνεδρίου μέ ἔμπειρους εἰσηγητάς, ὅπως κάθε χρόνο, θά προσπαθήσουν ὥστε τό τριήμερον Ἱεραποστολικόν Συνέδριον νά βοηθήσει τούς Συνεργάτες μας μέ πνεῦμα μαθητείας καί ἀγάπης νά ὠφεληθοῦν πνευματικά.

Ὁ περιωρισμένος ἀριθμός κατασκηνωτικῶν δωματίων ἐπιβάλλει ὥστε ἡ παροῦσα πρόσκλησις νά θεωρηθῇ αὐστηρῶς προσωπική. Ὅσοι δηλώσουν συμμετοχή, παρακαλοῦνται νά ἔχουν μαζί τους τά προσωπικά τους εἴδη, καθώς καί σεντόνια, πετσέτες κλπ. Ἐπιπλέον, ἐάν εἶναι δυνατόν, μαγνητόφωνο γιά τίς εἰσηγήσεις καί φωτογραφική μηχανή γιά τά ἀξιοθέατα τοῦ Παρνασσοῦ καί τοῦ κατασκηνωτικοῦ μουσείου.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Νά δηλώσετε ἐγκαίρως τήν συμμετοχήν σας εἰς τά τηλέφωνα:

1. Τῆς Προέδρου τῆς Ἱεραποστολῆς κας Μαρίας Γεωργούλα	2107628953	ἤ 6979872415
2. Τῆς Γραμματέως τῆς Ἱεραποστολῆς κας Θεοδώρας Σκορδᾶ	2108650759	ἤ 6949274167
3. Τῆς Κατασκηνώσεως τῆς «Ἁγίας Ταβιθᾶ»	2267031290	ἤ 2261023516
4. Τῆς Γραμματέως τῶν «Φίλων τῆς Κατασκηνώσεως»	2109885542	ἤ 6945644654
5. Τοῦ Μέλους τοῦ Δ.Σ. κας Ἀργυρώς Σωχου	2108650348	ἤ 6978738331

Σᾶς περιμένουμε μέ ἀδελφική καί ἱεραποστολική χαρά

ΔΙΑ ΤΟΝ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ἡ Πρόεδρος
ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ

Ἡ Γεν. Γραμματεύς
ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΚΟΡΔΑ

ΔΙΑ ΤΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΣ

Ἡ Ἀρχηγός
ΑΝΝΑ ΤΣΕΚΟΥΡΑ